SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCVIII. No. 25. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 7, 1991 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 7-го ЛЮТОГО 1991 Ч. 25. РІК XCVIII.

РАДІЯЦІЯ ЗАГРОЖУЄ ЗАКАРПАТТЮ

Мукачево (УНІАР). — Центральна та республіканська преса 4-го лютого повідомила, що на території Закарпатської области останніми днями спостерігався підвищений рівень радіяції, зокрема гама-випромінювання.

Як інформує депутат Обласної Ради та Мукачівської Міської Ради, член Координаційної Ради Партії Зелених України, активістка асоціяції „Зелений Світ" Євгенія Деркач, перші суперечливі дані щодо ситуації в реґіоні з'явилися у місцевих засобах масової інформації через кілька днів після появи різних чуток. З програми обласної телевізії „Панорама" 4-го лютого місцеві жителі дізналися, що рівень ґама-фону перевищує норму. „Усі коментарі заспокійливі, мовляв, усе гаразд, — зазначує Є. Деркач і продовжує, — однак у місцевій пресі з'явилися статті з рекомендаціями, як харчуватися при радіяційному зараженні, з переліком дефіцитних продуктів". В Ужгороді останніми днями діти не ходили до школи, а в Мукачеві місцева влада вчасно не перестерегла населення.

Причина підвищеного рівня радіяції покищо невідома. Мовчать про це й засоби масової інформації сусідніх Мадярщини та Чехо-Словаччини. Населення Закарпаття обговорює кілька версій про можливі джерела радіяційного забруднення: атомна електростанція в Кошице на території Чехо-Словаччини, військова база поблизу Ужгороду, Хмельницька чи Рівенська АЕС, навіть наслідки війни у Перській затоці.

Представники совєтських властей спростували лише чутки про порушення технологічного режиму на Хмельницькій та Рівенській АЕС. Деркач також повідомила, що в перші дні лютого різко зросла кількість людей, що звернулися за лікарською допомогою.

У Мукачеві біля міського будинку культури 1-го лютого відбувся несанкціонований мітинґ, який виник після оприлюднення депутатом Обласної Ради Є. Деркач списків незаконних пільговиків, які отримують продукти і товари у спецрозподільниках для ветеранів Другої світової та афганської воєн. У списку значиться 270 осіб — колишніх керівних працівників КПУ.

В Ужгороді 3-го лютого відбувся мітинґ на підтримку демократії та проти наступу реакції. Промовці вказали на спроби місцевої реакції від КПУ та КҐБ розколоти демократичні сили Карпатської України й закликали українців-русинів, мадярів, росіян, румунів та всі демократичні сили краю до консолідації у боротьбі проти тоталітарних проімперських сил. В ухваленій резолюції засуджено антинародну політику, яку проводить закарпатська філія КПУ на чолі з першим секретарем обкому Волощуком. Ужгородська Міська Рада засудила указ президента СССР М. Ґорбачова про спільне військово-міліційне патрулювання й назвала його брутальним пору шенням конституційних норм.

Прокурор Хустського району Кузьо, обласний прокурор Кондратенко та слідчі обласної прокуратури Стефанюк і Вашилін фабрикують справу проти активістів НРУ з Хусту і депутата Обласної Ради Михайла Джанди. Їх звинувачують за статтею 187-І частина 3, тобто за організацію і активну участь у групових діях, що порушують громадський порядок та іґнорування вимог влади. Мається на увазі участь і організацію Служб Божих вірними УГКЦеркви.

Хустський міськвиконком 3-го лютого заборонив місцевим рухівцям провести мітинґ на захист Литви. Відмову мотивовано тим, що Президія Верховної Ради УССР уже звернулася до союзного уряду з осудом дій військ у Литві, отже порушувати цю тему в Хусті немає потреби.

У Закарпатті також не вщухають міжконфесійні конфлікти між РПЦ та УГКЦ. Прихильники РПЦ кілька разів влаштували напади і побили вірних УГКЦ в наслідок чого кілька осіб потрапили до лікарні. У Рахові отець РПЦ ударом хреста по голові намагався повернути в лоно РПЦ колишнього парафіянина, який перейшов до УГКЦ. Після таких дій священика парафіянин зі струсом мозку лежить у лікарні.

В РИМІ ВІДБУВАЄТЬСЯ СИНОД УГКЦЕРКВИ

Рим (УПС). — У неділю, 3-го лютого, відслуженням Соборної Архиєрейської Святої Літургії тут у соборі св. Софії, яку відслужив Блаженніший Мирослав Іван Любачівський в співслуженні всіх Владик. З України наразі прибуло шість єпископів — владики Филимон Курчаба, Юліян Вороновський і Михайло Сабрига зі Львова та Софрон Дмитерко, Павло Василик й Іриней Білик з Івано-Франківського. Не прибули Владика Архиєпископ-Містоблюститель Володимир Стернюк із-за недуги, і ще очікується трьох закарпатських Єпископів: Івана Семедія, Йосифа Головача й Івана Марґітича. З єпископів на поселеннях бракувало при Літургії Єпископа Мирона Дацюка, який саме в цей час прибув до Риму.

Собор св. Софії був переповнений богомольцями, а гістьми були: Архиєпископ Едвард Ідріс Кассіді, президент Папської ради сприяння єдности Християн, апостольський нунцій для СССР Архиєпископ Франческо Колясуонно і Єпископ П'єр Дюпре, секретар Папської ради сприяння єдности християн. Рівнож були присутніми підсекретар Конґреґації для Східніх Церков монс Маріо Ріцці, підсекретар Конґреґації для клеру монс. Мілян Сімчіч й працівники Державного секретаріяту монс. Микола Етеровіч і о. Станіслав Словєнєц.

Владика Любачівський виголосив проповідь про блудного сина і формально відкрив Синод.

На обід були запрошені гості, між якими були і прибувші з України о. декан Ярослав Чухній, парох Преображенської церкви, Сестри св. Вінкентія Софія Чорній й Оксана Сень, ректор Інституту Прикладного і Декоративного Мистецтва у Львові проф. д-р Еммануїл Мисько, головний редактор і співпрацівник газети „За Вільну Україну" Василь Базів, Богдан Вовк і Василь Пилип'юк, представник львівської телевізії Геннадій Ситницький.

На початку обіду Владика Любачівський привітав Митрополита Максима Германюка з днем його іменин, а відтак промовляли Митрополит Германюк, Архиєпископ Кассіді й Архиєпископ Кольосуонно, запевняючи про молитви і бажаючи Божого благословення і всіх успіхів у праці й нарадах Синоду.

В понеділок, 4-го лютого, ділові наради Синоду почалися у Ватикані. Від Папи привітав синодальних отців державний просекретар Архиєпископ Анджельо Содано, відтак виголосив слово Владика Любачівський, і тоді ще промовляв Архиєпископ Мирослав Марусин, секретар Конґреґації для Східніх Церков.

Після того почалися ділові наради згідно з програмою Синоду.

МУЗИЧНИЙ ПОПИС

Ню Йорк. — Тут в неділю 10-го лютого, о год. 2:30 по полудні Український Музичний Інститут влаштовує піврічний концерт-попис учнів УМІ. Концерт відбудеться в залі Українського Народного Дому, 140 Друга авеню. Участь беруть учні кляс фортепіяна, віольончелі та сольоспіву.

М. Ґорбачов наперед оголосив плебісцит у Литві незаконним

Москва. — У вівторок, 5-го лютого, президент ССCР Міхаїл Ґорбачов видав указ, в якому наперед оголосив недійсними результати плебісциту з приводу незалежности, призначеного у Литві на суботу, 9-го лютого.

Як повідомляє совєтське пресове аґентство ТАСС, мешканцям Литви задається одне питання: „Чи ви за те, щоб Литовська держава була незалежною демократичною республікою?" Деякі проголосували уже в понеділок, бо особам, які з поважних причин не можуть взяти участи у суботньому плебісциті, дозволяється голосувати протягом тижня.

Як сказано в указі М. Ґорбачова, литовські керівники „користуються ускладненою громадсько-політичною атмосферою в республіці", щоб забезпечити підтримку „своїх сепаратистських цілей". Совєтський президент заявив, що плебісцит ставить перед собою мету „блькувати виконання в республіці резолюції Верховної Ради СССР про проведення загальнонаціонального референдуму з приводу збереження Совєтського Союзу". Ґорбачов наказав, щоб цей референдум був проведений 17-го березня в усіх союзних республіках.

Литва, Естонія, Латвія, Грузія і Вірменія відмовилися проводити референдуми про збереження СССР, передбачені новою совєтською конституцією, а Естонія і Грузія призначили окремі плебісцити литовського типу: перша — 3-го березня, а друга — 31-го березня.

Плебісцит у Литві проводиться на рекомендації західніх країн, які вважають, що він покаже, наскільки широкою популярністю користується незалежність серед населення республіки.

Совєтський Союз виступає проти бомбардувань Іраку

Москва. — Голова міжнародного відділу ЦК Компартії Валентин Фалін заявив на пресовій конференції: „Ми не повинні допустити, щоб іракський народ розплачувався за політику, яку він не вибирав".

Таким є одна з багатьох заяв совєтських апаратників, незадоволених розвитком подій у війні між Саддамом Гуссейном і антиіракською коаліцією.

Совєтські партійні і державні чинники щораз частіше заявляють, що мета війни — звільнення Кувайту, а не руйнування Іраку, висловлюючи тим самим протест проти бомбардувань Іраку американською і союзною авіяцією. При цьому, нагадують акредитовані у Москві західні журналісти, Совєтський Союз, який голосував у Раді Безпеки ООН за антиіракські резолюції, і не думає розривати з Саддамом Гуссейном договору про дружбу і взаємну допомогу, включаючи і військову.

Виступаючи у п'ятницю на пресовій конференції, голова ідеологічного відділу ЦК КПСС Алєксандер Дзасохов сказав: „Ми закликаємо лідерів З'єднаних Стейтів вжити необхідних заходів, які могли б послужити зменшенню кровопролиття і привести до припинення вогню".

Речник міністерства закордонних справ Віталій Чуркін категорично заперечив здогад, що на недавній зустрічі у Вашінґтоні міністра закордонних справ Алєксандра Безсмертних і державного секретаря ЗСА Джеймса Бейкера була досягнута домовленість, згідно з якою ЗСА погодилися не дуже протестувати з приводу подій у Прибалтиці у відповідь на обіцянку Совєтського Союзу підтримувати антиіракську коаліцію у війні зі Саддамом Гуссейном.

„Мені доручено заявити, — сказав Чуркін, — що ніяких подібних домовленостей не було досягнуто. Нема ніякого зв'язку між розвитком подій у Прибалтиці і становищем в районі Перської затоки".

В. Чуркін підтвердив, що СССР виступає за припинення вогню, але „резолюції Ради Безпеки повинні бути виконані".

ДЖ. БУШ СУМНІВАЄТЬСЯ ЧИ ТІЛЬКИ САМИМ БОМБАРДУВАННЯМ ЗСА ЗМОЖУТЬ ЗЛАМАТИ СИЛУ ІРАКУ

Вашінґтон. — Президент З'єднаних Стейтів Америки Джордж Буш, виступаючи у вівторок, 5-го лютого на пресовій конференції в Білому Домі заявив кореспондентам, що тільки самим бомбардуванням ледви чи коаліційні держави зможуть зламати збройну силу Іраку і мілітарно перемогти тамошнього диктатора Саддам Гуссейна.

Коментатори кажуть, що Президент ЗСА радше скептично оцінив дотеперішню ситуацію, кажучи, що згідно з оцінкою військової і цивільної розвідки ЗСА і Великобританії, одномільйонова республіканська ґвардія, яку Гуссейн спеціяльно забезпечив надійними схоронищами, не втратила аж так багато людей, а двотижневе бомбардування скупчень цієї армії не послабило її бойової сили. Не зважаючи на раніші проґнози, що атака з повітря зможе послабити іракські збройні сили на 50 відсотків, республіканська ґвардія все ще розпоряджає десятьма дивізіями війська, одною танковою дивізією та іншою найкращою зброєю. Отже, на думку військових стратегів у Пентаґоні, тільки ті частини, використавши зручність положення, або атмосферичні переміни до яких не привикли американці і европейці, можуть нанести коаліційній армії дошкульного удару.

У зв'язку з цим президент Дж. Буш висилає у район Перської затоки секретаря Департаменту оборони ЗСА Ричарда Чейні і шефа об'єднаних штабів армії ген. Коліна Л. Повелла щоб вони спільно з головнокомандуючим альянтськими військами в Савдійській Арабії ген. Норманом Сворцкопфом випрацювали нову стратегію ведення війни з підступним С. Гуссейном, який застосовує до американців стратегію вичікування, знаючи, що на довшу мету альянти почнуть нетерпеливитися, в їхніх країнах розпочнуть масові антивоєнні демонстрації, число тих американців, які сьогодні підтримують політику Дж. Буша буде зменшуватися з кожним місяцем дальшої війни і тоді він розвине проти них масову офензиву, можливо навіть з допомогою інших країн: Ірану, Лібії, Ємену, а може навіть Марокко, яке сьогодні підтримує політику коаліції, але народ в загальному симпатизує С. Гуссейнові і готовий змагатися по його стороні.

Дж. Буш вважає, що без великої наземної офензиви, очевидно, при допомозі морської фльоти ЗСА й альянтів, летунства і всякої можливої технології, бо тільки таким способом, може більш коштовним, якщо йдеться про людські жертви, можна буде зламати військову силу С. Гуссейна і звільнити Кувайт. Для цієї мети Білий Дім покликав кореспондентів на зустріч з Президентом, щоб вони підготовили народ до зміни стратегії, яка незабаром буде реалізуватися на Близькому Сході. Дж. Буш заявив, що всяке рішення він прийматиме не сам, а спільно із своїми дорадниками, які є спеціялістами свого діла.

Якщо однак С. Гуссейн рішиться вживати у війні хемічну зброю, — заявив представник Пентаґону Піт Вілліямс, ЗСА і їхні альянти напевно до цієї зміни застосують іншу тактику й іншу зброю. На запитання, яку саме зброю, Вілліямс відмовився відповідати. Аналітики не виключають повного знищення Іраку, навіть при допомозі нуклеарної зброї, якщо С. Гуссейн спричиниться до великих жертв в людях. Можливо він хоче увійти в історію Іраку не тільки як тиран, але як руїнник власного народу і країни, — кажуть аналітики.

В Західній Україні влаштовують зимову Олімпіяду

Ню Йорк. — Як інформує телефонічно голова Карпатського Лещетарського Клюбу у Львові інж. Орест Антонюк, у Славську пляну ється в днях 23-го лютого до 3-го березня перевести лещатарську Олімпіяду у з'їздових бігах.

На ці змагання КЛК у Львові запрошується українських лещатарів з Польщі, Юґославії та цілої діяспори.

Це перша того роду спортова імпреза в Західній Україні, підготована недавно відновленим Карпатським Лещетарським Клюбом.

Зацікавлені в участі можуть телефонувати до Ю. Попеля (201) 297-0786.

Засновано Чеську асоціяцію українистів

Прага, Чехо-Словаччина (М. Мушинка). — **У четвер, 10-го січня, тут відбулися Установчі збори Чеської асоціяції українистів, як складової частини Міжнародної Асоціяції українистів заснованої 1989 року в Неаполі. На зборах було обрано семичленний комітет, який очолює доцент філософського факультету Карлового університету у Празі Вацлав Жидліцький. Заступником голови є Богдан Зілинський, секретарем Ружена Шішкова. Членами комітету є: Зіна Ґеник-Березовська, Вацлав Гостічка, Микола Затовканюк та А. Маркова.**

На зборах було обговорено статут асоціяції, який після його остаточної редакції буде надіслано для реєстрації міністерству внутрішніх справ Чеської республіки. Чеська асоціяція українистів буде нав'язувати на багаті традиції українистики міжвоєнного періоду, коли Чехо-Словаччина була осередком таких установ, як Український Вільний Університет, Український Педагогічний Інститут ім. М. Драгоманова, Українська Господарська Академія, Українська Студія Пластичного Мистецтва та інші. В Чехії були чотири українські видавництва та десятки українських наукових і громадських організацій. Виходило тут кілька десятків українських газет і журналів. Після війни, зокрема після комуністичного перевороту в 1948 році, все це було ліквідовано і Чехія та Моравія залишилися без єдиної української установи, організації чи газети. Навіть організацію Культурного Союзу Українських Трудящих тут не можна було заснувати, бо її статут обмежувався лише східньою Словаччиною.

Революція 1989 року принесла зміни і в цьому напрямі. Минулого року у Празі було засновано Об'єднання Українців Чехії і Моравії, Українське Лікарське Товариство та Студентське Українознавче Товариство. Тепер до них приєдналася і Чеська асоціяція українистів.

Як відомо, аналогічну організацію — Асоціяцію українистів Словаччини засновано минулого року у Пряшеві. Передбачається тісна співпраця між цими двома автономними асоціяціями і їх майбутнє об'єднання в Асоціяції українистів Чехо-Словаччини.

Новообраний голова НТШ розпочинає працю

Джерзі Сіті, Н.Дж. (О. К.). — В часі Різдвяної гостини в Українському Народному Союзі цього року були справді виїмкові гості, — крім союзової родини. Спільно з нами колядували аж три голови НТШ, довголітній голова д-р Ярослав Падох, саме обраний на його місце голова проф. Леонід Рудницький і голова НТШ у Львові проф. Олег М. Романів. Цю рідкісну нагоду ми використали в редакції „Свободи" щоб провести розмови із новообраним головою НТШ в Америці, як із гостем зі Львова.

Проф. Л. Рудницький проявляє таку широку діяльність у нашій громаді, що ми вже мали не раз нагоду вести з ним розмову на різні теми, але тим разом актуальним є це найстарше українське наукове товариство, яке він саме перебрав після довгих років „панування" д-ра Я. Падоха. Нас цікавлять його пляни на майбутнє і він подає їх нам в обширній формі.

Проф. Л. Рудницький в редакції „Свободи" під час інтерв'ю.

— Уважаю найважливішим під сучасну пору розвинення співпраці з науковцями в Україні, в першу чергу з НТШ, але також з іншими проґресивними науковими силами, які бажають з нами співпраці. Ми, однак, не можемо обмежуватися лише до України, нам треба мати також гарні зв'язки з Польщею, Румунією, Чехо-Словаччиною. Треба розвинути таку програму, яка уможливила б нам спроваджувати українських на-

(Закінчення на стор. 7-ій)

ВИСТАВКА ТА ПРОДАЖ КАРТИН

Нюарк, Н. Дж. — У неділю, 10-го лютого, від год. 8-ої ранку до 2-ої по полудні в залі під церквою св. Івана Хрестителя, 719 Сенфорд авеню, відбудеться виставка та продаж олійних картин мистця зі Львова Ореста Ярослава Манюка. Імпрезою займається 86-ий Відділ Союзу Українок Америки в Нюарку.

У СВІТІ

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ТЕ, що американські бомбовики систематично бомблять військові об'єкти іракської армії і вносять переполох в ряди армії диктатори Саддама Гуссейна, головне командування збройними силами коаліції наказало воєнній фльоті альянтів бомбардувати не тільки засекречені бункри Іраку, у яких, як кажуть члени розвідки, заховані іракські ракети, викидні ракет, літаки та інша зброя, але також скупчення республіканської ґвардії, яка в останніх днях втрачає все більше й більше вояків. Бойовий корабель „Місурі" із своїми далекобійними гарматами, випустив сотні стрілен вагою 2,700 фунтів на бункри іракських військ на кордоні Іраку і Кувайту. Це вказує, кажуть спостерігачі, що остаточний рішальний бій за визволення Кувайту наближається. З Багдаду натомість інформують, на підставі тамошньої преси, що війська Іраку застосують в скорому часі тактику „блискавичної атаки" на американські скупчення в Савдійській Арабії, подібної до атаки на місцевість Кафджі.

ЯК ВИГЛЯДАЄ З повідомлення з Каїро, президент Єгипту Госні Мубарак міняє свою політику і тактику в ході війни з Іраком. Головне командування коаліційних військ в Савдійській Арабії повідомило, що єгипетські частини в числі 45,000 вояків і старшинський склад отримали зарядження активно включитися в наземні бої, разом з іншими армійськими частинами проти іракської евентуальної офензиви, якщо б така розпочалася. „Їх вислано для боротьби, а не на вакації до Савдійської Арабії", — заявив кореспондентові АП представник єгипетського уряду. Крім того президент Г. Мубарак відбув із своїм генеральним штабом надзвичайну нараду, на якій мали обговорюватись справи висилки до Савдійської Арабії додаткових 50,000 вояків.

КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ Італії змінила свою назву і перезвала себе на Демократичну партію лівих. Разом з назвою змінили також символ для 1,3 міл. членів комуністів. Червоний прапор із серпом і молотом прикрашує ще дубовий листок. Лідер партії Ахіллє Окчетто заявив 1,200 делеґатам з'їзду, які зібрались в містечку **Ріміні над** Адріятиком на свої наради, щоб вони не тільки привикли до нової зміни назви, але вірили у майбутність перезваної партії і працювали для її успіхів у політичному житті країни. Один день після переіменування Компартії відбулось голосування над потвердженням генерального секретаря і Окчетто не отримав потрібної кількости голосів. В результаті гострої виміни слів він зрезиґнував з **керівника партії і заявив, щоб делеґати обрали собі іншого генерального секретаря.**

В АМЕРИЦІ

У ПОНЕДІЛОК, 4-ГО ЛЮТОГО, президент Джордж Буш передав до схвалення Конґресові бюджет на суму 1.45 трильйона дол., який применшує кошторис війни в околицях Перської затоки, не пропонує жодних розв'язок для існуючого економічного спаду та пробує перенести деякі державні субсидії, що тепер попадають до тих, які їх найменше потребують. Президент у своєму бюджеті на фіскальний рік 1992, що починається з 1-им жовтня, старається зібрати в одну цілість всі почини своєї внутрішньої політики, пропонуючи збільшення фондів для таких обраних ділянок як освіта, охорона здоров'я для дітвори, утримання та розбудова крайової мережі доріг і наукових дослідів. Бюджет віддзеркалює також зусилля надати нового вигляду американським збройним силам в обличчі змін у міжнародній політиці, хоча не всі важливі точки є достатньо вияснені, коли йдеться про запотребування для Пентаґону.

ВЕЛЕТЕНСЬКУ ВОДЯНУ споруду змонтовано кілька десятків років тому в Каліфорнії для того, щоби забезпечити мешканців цього швидко зростаючого стейту водопостачанням у випадку посухи. Але, як виявляється тепер, це не є вистачальним у наслідок найбільшої посухи в історії Каліфорнії. Тому водопостачальна станція була змушена припинити доставу води для потреб сільського господарства, що є жорстоким ударом по сільськогосподарській індустрії стейту. Сільськогосподарська індустрія в Каліфорнії є одною з найбільших не тільки у цьому стейті, але в цілій країні, тому таке зарядження може мати далекосяжні економічні наслідки, куди гірші, як грудневі приморозки, що може вже в дуже близькому майбутньому позначитися на цінах овочів і городини.

ПОДАЮЧИ ЗА ПРИЧИНУ воєнні події в околицях Перської затоки та послаблення економіки, найбільше автомобільше підприємство в ЗСА „Дженерал Моторс" повідомило, що на половину зменшує прибуток з акцій, значно обнизить кількість своїх непрофспілкових працівників і дуже обітне фонди зі запляновних річних видатків. Знавці економічного діла заповідають, що Крайслер і Форд скоро вийдуть з подібними пропозиціями, бо досить повільний збут автомашин домашнього виробу триває майже цілий рік і це дуже погано вплинуло на виробництво в цілости.

ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС

З Головної Канцелярії УНСоюзу інформують, що до новоствореного Фонду Відродження України — УНС вплинуло від членів УНС до середи, 6-го січня, 6,413 чеків — дивіденд, відсотків від боргових зобов'язань і добровільних датків на суму

165,320.90

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Переговори Москви з Литвою

Під тиском обуреного зовнішнього світу Міхаіл Ґорбачов відкликав військо з Прибалтики і запросив Литву, Латвію й Естонію до розмов. У повідомленні про цей зворот тактики Ґорбачова „Ню Йорк Таймс" з 2-го лютого коментує, що йдеться не так про сутні переговори про правнодержавний стан названих Балтійських країн, які перед Другою світовою війною були самостійними і втратили державність у 1940 році, коли їх насильно прилучено до СССР, — як про маніфестацію відвороту від засобів збройної сили. Президент Литви Вітавтас Ляндсберґіс, з яким Ґорбачов не хотів говорити телефонічно у дні кривавих подій, не квапиться до цих розмов. Він заявив, що в Кремлі йде тепер боротьба за владу і краще почекати, чим вона скінчиться. Але ця боротьба затяжна і трудно буде довго зволікати. За повідомленням „Ню Йорк Таймсу" — Ґорбачов призначив цілу делеґацію з-посеред існуючої на папері Ради Національностей. Речник цієї делеґації буцімто заявив, що Балтійські держави мусять ще перед започаткуванням розмов „заморозити" всі постанови про самостійність і впродовж розмов не приймати ніяких постанов, „незгідних із совєтською конституцією". Якщо це правда, то ледве чи Литва, Латвія й Естонія приймуть таку передумову і чи взагалі прийде до „діялогу".

Виходить, що це не є зміна політики і що Ґорбачов далі стоїть на принциповому становищі неділимства імперії. Читаємо, що в цій справі таки має відбутися „референдум" у всіх 15-ти республіках, членських державах СССР, щоб усі голосуючі висловилися, чи прагнуть залишитися в кордонах СССР на базі „статус кво", чи відлучатися. Деякі республіки, як Литва чи Грузія, заявляться за повною самостійністю, — але воно і так у практиці при існуванні на Кремлі Міхаїла Ґорбачова з його диктаторськими правами не матиме реальної вартости, бо Ґорбачов може у кожній йому догідній хвилині знову вислати військо з танками на приборкування „бунту".

Запросини лідерів Балтійських держав з такими передумовами, як подано вище, — це типова Ґорбачова „показуха". Ідеться про те, щоб про людське око здавалося, що в Совєтському Союзі нема диктатури, що є демократичний лад і що все вирішується леґально, згідно з принципами демократії. Це те крутійство і та політика за взором військового вишколу за царату „Шагом впєрьод і два назад". Як довго може тривати така забава?

Час тривання такої політики й тактики, прикметної Ґорбачову, залежний від двох чинників: 1) як довго Захід, зокрема Америка, буде всеціло зайнята іншим пріоритетом — у теперішньому часі війною проти Іраку? і 2) як довго буде зариться в Комуністичній партії СССР? Тупцяти на місці і відкладати вирішування кардинальних проблем півзасобами не можна з уваги на економіку. Хоч люди в імперії приймають вистоювання годинами у чергах за частину підсовєтського способу життя, проте колись терпець громадян таки увірветься. Але СССР вже не відмежований від решти світу неперелазним муром. Зовнішній світ — це світ бизнесу, він наставлений на товарообмін, на інвестиції, на культурні й господарські зв'язки. Колись Ґорбачов говорив про „Европу від Атлантику по Урал". Географічно СССР (без Сибіру) належить до Европи, насправді — це велетенська відстала країна і тепер, під кінець XX сторіччя, вона все ще бореться з такими проблемами, як спір за владу між ортодоксійними комуністами й ліберальною течією, як спір за економічну систему поміж хронічно упривілейованою кастою комуністичних апаратчиків і більшістю громадян, що належать до „другої кляси". Царський режим був поганий з його русифікаторством і відсталістю від Заходу. Але не було черг перед харчовими крамницями, не було голодних.

Здавалося, що відлига за Ґорбачова доведе до дійсної свободи всіх поярмлених народів. Але Ґорбачов завернув з того пляну, як перед ним завернув Хрущов. Сьогодні Білл Келлер з „Ню Йорк Таймсу" каже слушно, що демократія була для Ґорбачова засобом здобути владу, а не ідеалом. Для Заходу він все ще репрезентант величезної імперії з могутньою збройною силою. Ґорбачов не розуміє сили визвольних національних рухів і думає протидіяти їм такими методами, як їх застосував уже проти Азербайджану, Вірменії й Прибалтики. Не відомо, хто і що [illegible] ери Ґорбачова, але він сам той упадок підготовляє.

Володимир Яців

ПЕРЕД СССР — ТВЕРДИЙ ВИБІР

Коли сьогодні переглянемо реформаторські пляни Ґорбачова, то мусимо ствердити, що ціллю Ґорбачова було і є в першу чергу вдержання цілости Союзу, а не демократизація його і не перехід на вільну ринкову господарку. По п'ятьох роках володіння, Ґорбачова можна назвати не координатором перебудови, започаткованої ним і його дорадниками, ґаками як Едуард Шеварднадзе і Яковлев, але координатором погроз і тиску на поодинокі суверенні республіки Союзу.

Тепер створилась така кризова внутрішньо-політична і господарська ситуація в поодиноких національних республіках, що Ґорбачов, як диктатор з необмеженими повновластями, рішився дорогою тиску, шантажами і погрозами зберегти імперію в теперішньому складі, із тією самою централізованою господарською і політичиною структурою, лише з деякими незначними змінами.

Для совєтських громадян і для світу, які дивляться на 1991-ий рік, як на видовище небезпечного хаосу, що у своїх наслідках може принести голод в поодиноких республіках, одне є певним, що ще залишиться час на глибокі зміни, які принесуть відповіді на багато нерозв'язаних проблем. По десятилітньому економічному кризовому періоді та по п'ятилітній непевності господарська і суспільно-політична криза в „країні рад" поглиблюється.

У зв'язку з такою катастрофічною економічною і внутрішньо-політичною ситуацією в країні, політичні аналітики Заходу, як також Совєтського Союзу уважають, що 1991 рік принесе поважні недомагання на відтинку господарському, включно із спадом продукції, браком товарів першої потреби і харчових товарів, які будуть іти в парі з збільшенням інфляції і нестатків. Наслідком такого господарського і суспільно-політичного стану є сумнівним, чи будуть впроваджені радикальні реформи на відтинку господарському, тобто — перехід від централізованої господарки на економіку вільного ринку, чи може під сильним тиском ортодоксальних партократів прийде поворот до команди Кремля, що вже вбільшості здійснюється.

В останніх тижнях минулого року Ґорбачов відійшов від своїх поглядів праґматичного політика, вільного від ідеологічного догматизму. Він здеклярував себе леніністом, який є проти приватної власности і оборонцем колгоспів та совхозів, цих згубних для аґрикультури господарств. Можна бачити, що він перейшов до табору противників системи вільного ринку, про що свідчать його укази, які він видав при кінці минулого року і які є фундаментально протилежні до принципів вільного ринку. Знову, коли звернемо увагу на допомогу Заходу та форму переведення розподілу цього добра, то мусимо сказати, що вона — ця допомога, уможливлює Ґорбачову відійти від реформ на відтинку економічному й суспільно-політичному, зокрема відійти від ринкової господарки і затримати центральну командно-адміністративну систему. І таке потягнення у внутрішній політиці є продовженням смертельних болів тієї соціялістичної системи московського зразка.

Народи поодиноких республік Совєтського Союзу, в яких національна свідомість і домагання самостійности має глибокі коріння, вірно оцінюють Москву як чужу імперську столицю, що обороняє загрожене існування імперії. Тож Ґорбачов старається переконати народи союзних республік у тому, що федеративна система по деяких змінах стане добром для всіх союзних республік. З допомогою пропаґандивного такого запевнення Ґорбачов старається накинути спрепарований договір поодиноким союзним республікам, щоб вони ратифікували його. А цей договір ще глибше закріпачує народи союзних республік в диктаторсько-імперському ярмі. Деякі совєтознавці на Заході, як також в Совєтському Союзі обговорюють питання дальшого існування імперії та можливість її розпаду на поодинокі республіки з демократичними урядами уже у цьому 1991 році. Інші совєтологи думають, що може наступить переворот і влада опиниться в руках генералів армії і КҐБ. Треба не забувати, що громадські сили, які зараз активні в імперії, завдячують свою появу стратегічним змінам, що їх Ґорбачов страрався впровадити в життя вже від 1985-го року в імені перебудови. Ці зміни на господарському відтинку були подумані з тією метою, щоб перейти з централізовано плянової господарки на систему вільного ринку та щоб при допомозі Заходу вийти з глибокої господарської кризи, яка загрожує дальшому існуванню Совєтського Союзу.

Реформа мала також довести до зменшення видатків на оборону, вихід з ізоляції і кінець холодної війни. Ґорбачов знав, що економічні реформи мусять опиратися на політичних — тобто на демократизації системи. Щоб зробити такі зміни в системі, потрібно мобілізації народних мас для поборення бюрократичних сил, яким не на користь міняти економічну систему і тому вони своєю неґативною дією поглиблюють економічну кризу, а це в свою чергу має вплив на внутрішньо-політичні потягнення Ґорбачова. Виглядає так, що совєтська стратегія працює проти власної користи, а незорганізовані маси, які стоять за демократизацію системи, шукають свободи через самостійність і незалежність своїх республік.

Треба не забувати, що висліди виборів до крайових, обласних, міських і районних рад вдарили сильно по Комуністичній партії. В трьох Балтійських республіках, в Молдавії, Західній Україні, Вірменії та Грузії комуністи втратили у цих виборах владу. В тому самому часі відкинуто проєкт радикальних реформ Бориса Єльцина, хоч вже внутрішньо-політичне положення було назріло до змін. Уряд не спромігся в тому кризовому часі подати до загального відома висліди започаткованих реформ на відтинку господарському і внутрішньо-політичному, а повільність змін у системі ще погіршила господарський стан.

Економісти Заходу є згідні в тому, що без огляду на те, який плян економічних реформ був би перепроваджений, чи радикальний — Бориса Єльцина, чи ступнево повільний — Ришкова, імперія мусить перейти через період стабілізації. Це означає контролю величезного дефіцитового бюджету, стримання масивного друкування рублів для покриття гоподарської катастрофи, знесення контролі цін і здержання субсидій державним підприємствам.

Мадярський економістреформіст Янос Корнай каже, що тільки сильний уряд може ввести в життя такі рішення, однак, є різнорідні сильні уряди, які стараються впровадити в життя

(Закінчення на стор. 3)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Дарія Даревич

Богдан Сорока — майстер ліноґравюри

Одним з перших мистців шестидесятників, що став відомим на Заході своїми працями, був маестро Богдан Сорока зі Львова. Його творчість набула розголосу, коли в 1969 році він виконав вісім ліноґравюр до збірки поезій Ігоря Калинця „Відчинення вертепу". Чотири твори цієї серії, а саме *Святий, Кам'яні баби, Топлення Марени, Любов,* були репродуковані 1970 року в журналі „Сучасність", ч. 3, а коротко опісля появилися в продажу. Серією цих праць Богдан Сорока дебютував як мистець графік не тільки в Україні, але також і в діяспорі.

У цих працях, які започаткували цикл „Фолкльорних мотивів", Б. Сорока створив ряд площинних чорно-білих композицій, багатих своєю народною символікою, своїм експресивним зображенням облич в парі з фіґурною деформацією та узагальненням форм близьких до образів народного примітиву.

Як відомо, в 1960 роках багато мистців в Україні захоплювалося ентографією та селянським побутом, який досить часто обмежувався до представлення українського одягу, глечиків, вишивань тощо. Богдан Сорока дошукувався глибше, сягаючи до джерел українських звичаїв та вірувань. Замість ілюстративно-розповідного зображення персонажів, мистець вибрав символічне зіставлення образів з дещо примітивізуючими трактуваннями постатей, в яких відчутні переосмислення народних картин-відбитків та мотивів українського народного орнаменту.

В ранніх 70-их роках Сорока працював над серією ліноритів на тему української мітології, яка була продовженням його фолкльорних зацікавлень і в якій виступали поганські боги та демони, такі як Даждьбог, Ярило, Стрибог, Білобог та Чорнпбог, Велес, Лада і Марена з відповідними атрибутами. Ця серія, скомпонована у квадратному форматі, позначається переходом мистця зі сильветного відображення спрощених форм чорного на білому тлі до більш ажурно-лінійного, де переплітаються білі поля і контури з чорними. Описовість фіґурних елементів поступається незалежно декоративним трактуванням форми, що подекуди набирає цілком усамостійненого звучання як у *Мокоша,* 1971.

Крім серії „Українська мітологія" Сорока виконав на початку 70-их рр. ілюстрації до поезії Іванни Блажкевич і Лесі Українки, ілюстрації до новель Василя Стефаника і роману Романа Іваничука, як також ряд книжкових знаків-екслібрисів.

Посилені репресії та арешти української творчої інтеліґенції 1972 року не обминули і Богдана Сороку, в якого був обшук і виклики. Як знак протесту мистець десять років не брав участи у виставках, але працювати не переставав, хоч творчість тих років була обмежена. Появилися серії „Купальські звичаї", 1974, та „Символи Сковороди", 1975. В ліноґравюрі з останньої серії „Охота моя погубляє мене", де зображені метелики, що летять до сяйва свічки, Сорока мінімальними засобами чорнобілих ліній та плоских форм створив надзвичайно чітку ритмічну композицію. В 1975 також появилася його ліноґравюра „Куди вас чорт жене?" і „Не журіться життям вашим", у яких мистець сатиризує табунне думання та розпусту. В цих працях переважають різкі контрасти чорно-білих загострених форм. У серії „Похід ґномиків", розпочатої 1979 року, проявляється зацікавлення Сороки музичними інструментами від стародавніх до сучасних та карикатурно-ґротескне трактування персонажів. Під впливом подорожі до Узбекістану повстала серія архітектурних видів міст (Некрополь Шахи-Зінда, 1981) та фіґурних композицій, як „З вечірної молитви", 1981, де мистець поєднав групові зображення людей з урбаністичною архітектурою. Того ж року появилися перші панорамні види Львова, а дещо пізніше — поодинокі архітектурні пам'ятки, як наприклад, декілька версій Собору св. Юра (1983, 1985, 1986) Ансамбль Успенської церкви (1983) та Вірменська церква (1985). З того часу зображення архітектурних пам'яток, особливо церков, стало домінантною темою творчости мистця. В суцільно панорамних видах Львова, як наприклад, *Середмістя Львова* (від Високого Замку) 1981, всі деталі архітектури та дерев підпорядковані узагальнюючим ритмам чорно-білих форм і ліній. Це саме можна сказати про прецизно випрацьовані, але рідкі зображення інтимних кутків природи, як наприклад, *Ліс,* 1984. Зате в зображенні поодиноких пам'яток архітектури, спеціяльно церков, відчутний дисонанс між чітко-ритмічним опрацюванням споруд і тлом, найчастіше небом, заповненим хмарами, які не завжди мають композиційне відношення до цілости.

Паралельно до лінодруків Богдан Сорока працював над екслібрисами, в яких бачимо відгомін тих самих зацікавлень фолкльорними елементами, ґномиками з музичними інструментами та архітектурою. Символіка екслібрисів Сороки багатомовна. На екслібрисі Івана Світличного, поета і відомого літературного критика, зображений гуцульський Юрій Змієборець у кресані. Колекціонер Вол. Вітрук представлений двома дзвонарями, а Роман Крип'якевич — совою та Чугайстром.

Крім індивідуальних книжкових знаків Сорока також створив ювілейні екслібриси, наприклад, „Екслібрис Ярослава Лемика. 150 років Русалки Дністрової" (1986) та „Книга Вол. Онищенка. До 175-річчя Т.Г. Шевченка" (1987). Характерною рисою всіх понад 90 екслібрисів Б. Сороки є цікаве поєднання образу з шрифтовими мотивами, що структурою розташування вплітаються в композицію та її підсилюють. Подекуди бачимо орнамент чи образи, побудовані зі шрифту, як ось в екслібрисі самого мистця, де шрифт творить зовнішне концентричне коло композиції.

В багатофіґурних працях Сороки, як ось „Фортуна колесом крутиться..." (1987), ґротесковість типажу, панорамність і накопичення постатей і деталів набирають фантастично-сюрреалістичного трактування нідерляндського майстра XV століття Гіронімуса Боша.

До новіших праць мистця належать лінодруки серії „До Давидових псальмів Т. Шевченка", де текст становить суцільне тло, на якім відображені події (Псальма I), або виступає як просторова полоса композиції (Псальма XCIII), що нагадує деякі старі ікони з текстами та перекликається з українськими ґравюрами XVIII століття. Мистець Б. Сорока продовжує ралігійну таматику у серії „Хресна дорога", розпочатої 1990 року, в якій події з життя Ісуса Христа представлені сучасними катами.

Лінодруки Сороки — це обдумані, прецизно випрацьовані композиції, де експресивність виражальних засобів перебуває під повною контролею мистця. Вони свідчать про обізнання Сороки з традиціями української графіки, спеціяльно львівської, та здобутками світового мистецтва. Можна подивляти, що мистець помимо особливо тяжких обставин зумів вибитися в ряди найсильніших сучасних графіків України.

Загально відомо, що життєвий шлях Богдана Сороки не був легким. Народився він 1940 року в Львові у тюрмі, де в той час була ув'язнена його мати Катерина Зарицька, яка відбула 25 років покарання. Батько мистця Михайло Сорока був переслідуваний перше польською владою, а тоді совєтською за підпільну працю в ОУН і 36 років поневірявся по тюр-

(Закінчення на стор. 3)

Микола Мушинка

НЕ ІЗОЛЮЙТЕ НАС ВІД УКРАЇНИ!

Новий рік приніс русинам-українцям Пряшівщини цілий ряд несподіванок, здебільшого неприємних. Особливо не везе нам з висилкою нашої української преси на Україну. Цю справу ми вже сорок років не можемо рушити з місця.

В 1950-их роках нам пояснювали, що наша преса не може розповсюджуватися на Україні тому, бо її мовний рівень не відповідає загальноукраїнським критеріям, в 60-их роках Совєтському Союзові не підходило ідейне спрямування нашої української преси. В 70-их роках вона була „реґіональною" пресою, а реґіональну пресу не можна залучити до списку „Союздруку". Так пояснювали нам офіційно. А неофіційно? Замовлення преси з-за кордону справа загальносоюзна, справа Москви, а Москва не дозволяє...

Та в 1988 році сталося чудо. Міністерство зв'язку УССР в Києві посередництвом Словарту в Братіславі несподівано замовило по тисячу примірників двомісячника „Дукля", місячника „Дружно вперед" та тижневика „Нове життя" — „на пробу", для продажу в роздріб — у газетних кіосках. Мовляв, якщо українська преса Чехо-Словаччини піде на збут, наступного року кількість замовлень збільшиться. Ціни нашої преси на Україні були у кілька разів вищими, ніж ціни місцевої української преси, чи чеської та словацької преси, що продавалася у цих же кіосках. Та й так ця преса в кіосках не залежувалася. Редакції усіх трьох журналів з різних кутків України одержували похвальні відгуки про їх зміст і художнє оформлення. Читачі найчастіше питали, чому українська преса Чехо-Словаччини приходить у кіоски у такій малій кількості, чому не можна її реґулярно передплачувати і т. п.

Ми очікували побільшення замовлення на наступний рік, однак міністерство зв'язку УССР знову нас здивувало, замовивши на 1990 рік лише 296 примірників „Дуклі", 816 примірників „Дружно вперед" і 532 примірників „Нового життя". Куди дівалася ця преса, ніхто не знає. В кіоски Києва, наприклад, вона протягом цілого року не потрапляла.

В 1990 році наша українська преса, позбавлена ідеологічної цензури, стала і справді цікавішою, ніж була раніше, тому інтерес до неї на Україні значно підвищився. Та може саме тому вона не сподобалася совєтським органам, і Міністерство зв'язку УССР скасувало всі дотеперішні замовлення і на 1991 рік не замовило ні одного примірника української преси Чехо-Словаччини. Зараз це пояснюють економічними причинами. Не йде на Україну ні дитячий журнал „Веселка", ні греко-католицький „Благовісник", ні православний „Заповіт Кирила і Мефодія", що виходять українською літературною мовою.

Цими днями головні редактори всіх трьох названих вище друкованих органів звернулися до голови Верховної Ради УССР Леоніда Макаровича Кравчука з проханням, щоб він сприяв поширенню нашої преси на Україні, де є на неї і справді великий попит, що можна документувати десятками листів.

Ми, найзахідніша галузка українського народу, хочемо утримувати зв'язки з Матір'ю Україною, а як їх утримувати як не через пресу? Ми не розуміємо, чому офіційні органи України не хочуть, щоб наша газета і журнали потрапляли до читачів на Україні, а газети і журнали з України — до нас?

Те саме торкається і нашої української книжкової продукції, яка так само не потрапляє на книжковий ринок України.

Василь Маркусь

СУЧАСНИЙ ВИКЛИК ДІЯСПОРІ ВІД НИНІШНЬОЇ УКРАЇНИ

III.

Сьогодні нам не потрібно нової еміґрації. Сьогодні Україна потребує кожну свідому українську душу і здібний український ум. Сьогодні українські патріоти не мають морального права покидати рідну землю, де вони конче потрібні. Тут вони назагал багато не зроблять для України, але своєю еміґрацією можуть послабити рідні землі і все те, що там тепер народжується. Ми не можемо сприяти сьогодні висмоктуванню українських мозків і відпливу української крови з національного організму. Кандидати на нових еміґрантів мусять бути свідомими, що в даних умовах вони не змінять наших пріоритетів, ані не можуть очікувати, що українська ґромада присвятить їм наші обмежені ресурси й увагу. Вони, ці ресурси, належать Україні і тим людям, що залишаються з народом і хочуть йому допомогти в цій даній нам історичній шансі. Щоб було ясно, ніхто не збирається людей, котрі приїжджають і залишаються на Заході, уважати дезертирами, але повинно бути очевидним їм самим та іншим в Україні, що це їхня особиста справа, що вони повинні рахувати на допомогу власної родини та на свою особисту підприємчивість. Громада віддасть свої сили і засоби насамперед Україні, бо вона є нашим пріорітетом. Якщо в Україні речі підуть добре, то й наша еміґраційна політика зміниться. Тоді ми, як діяспорна спільнота, зможемо допомогти і тим, хто захоче шукати кращого життя й долі в еміґрації, але це може статися лиш за кілька років.

Сьогодні перед нами інші пріоритети, а ними є — повторюю — сприяння демократизаційним процесам, намагання пробити для України вікно у світ, здобуваючи для неї визнання у світі, допомога тим усім зусиллям, котрі розбудовують вільне творче життя, котрі лікують усі біди і спотворення в духовій, економічній, екологічній та соціяльній ділянках народного життя.

Для цього ми повинні організуватися, мобілізувати свої обмежені ресурси і не дуже то потужні можливості. Якщо вони будуть розумно пляновані, координовані, ефективно використані, то й результати будуть більшими від тих, що їх дадуть відірвані ад гок зусилля, ініційовані із суб'єктивних міркувань, конкуренційно задумані, чи взагалі ведені імпровізовано заходи. Такий підхід не є тотожним із другою крайністю, майже хворобливою настановою на контролю, централізацію, доручення згори й анонімну безвідповідальність. Ми за відповідальність, громадську відчитність, скажім популярно, за українську гласність, за особисту підприємчивість. Ніхто не може мати монополії на допомогу і зв'язок з Україною. Кожний чесний українець може і повинен зробити, що в його спроможностях, для України й української людини. Є багато потреб, а рук до праці, та й розумних голів, ще менше. Для кожного є місце на українському перелазі. Змагаймося в тому, хто зробить краще і більше, а не в тому, хто чи від кого дістав мандат організувати допомогу.

Вкінці хотілось би сказати, що наш перший рік не обов'язково був втраченим. Ми тут і наші земляки в Україні, хоч імпровізували, здобули цінний досвід, що його нам треба використати. Так само наші зусилля й різні ініціятиви не були даремні чи безрезультатні. Зроблено чимало, ще більше про те говорено й дискутовано. Дещо із тих дискусій було зайвим, а навіть неприємним. Цю традицію не слід нам продовжувати, хоч сам факт щирого й конструктивного обміну думками, а навіть критикою, зокрема творчою критикою, потрібний і корисний. Вірю, що так можна буде сказати з перспективи майбутнього і про те, що ми тут робимо сьогодні і що ми завершимо завтра. Хотілось би, аби підвалини, що ми їх кладемо під нові проєкти і структури сприяння і допомоги Україні, були тривкими й успішними. Не важливо, чи за те нам в Україні скажуть спасибіг, а може когось навіть відзначать якимись почестями. Важливе те, що ми і багато наших часто безіменних земляків у діяспорі матимуть почуття добре виконаного обов'язку супроти вільної і вже ніким не окраденої і пригнічуваної України.

Перед СССР...

(Закінчення зі стор. 2)

свої програми: Стабілізаційну програму можна переводити репресивними авторитарно- адміністративними силами, але чи мудро так поступати? Без огляду на господарський вислід, що його осягне репресивний уряд, громадяни відносних країн будуть проти того, щоб платити таку високу ціну за господарську стабілізацію.

Друга можливість: стабілізацію веде уряд, сила якого лежить у піддержці народу, якому у вільних виборах дано мандат упорядкувати господарку країни. Ці два варіянти могли б бути використані для полагодження цього критичного господарського і політичного положення Совєтського Союзу. Президент Ґорбачов не має загальної піддержки в народі через його фатальні потягнення на відтинку внутрішньополітичному, що мали місце нещодавно в деяких союзних республіках, зокрема в Балтійських республіках. Було б корисною розв'язкою прийняти революційні пляни Бориса Єльцина, однак їх відкинули ортодоксальні бюрократи і сам Ґорбачов, які уважають, що така розв'язка була б не на користь СССР, а на добро поодиноких союзних республік.

У зв'язку з хаосом на господарському відтинку і неполадками на внутрішньо-політичному громадяни Совєтського Союзу в більшості висловлюються за порядком і дисципліною, які, мовляв, конче потрібні без огляду на господарську і політичну форму правління. Суспільство переконане в тому, що обов'язково повинна бути якась влада, тому що за цей час на всіх відтинках життя нагромадилось багато проблем, які є безконтрольні. Тому ці розбіжності повинні бути узгідненні між Центром, який поволі, але поступово розпадається, і поодинокими суверенними республіками, які прямують до самостійности і повної незалежности.

Однак, щоб одержати таку співпрацю Ґорбачова, — треба було б змусити його піти на деякі уступки поодиноким союзним республікам, щоб розв'язати проблеми, які стосуються союзного уряду і поодиноких республік. На жаль, Ґорбачов є так дуже опанований своїми ортодоксальними партократами, генералами і каґебістами, що навіть завагався акцептувати демократичний модель сильного уряду, щоб вийти з цієї економічної і внутрішньо-політичної кризи. Тому Ґорбачов в останньому часі прямує до авторитарної влади.

Започатковані Ґорбачовим реформи, здається, далеко вийшла поза заплянованні ним рамки. Вони попливли **самостійним** від системи руслом і перетворились згодом у велику силу, яка почала ліквідувати „проґресивні здобутки жовтневої революції" і загрожувати існуванню імперії. Тому Ґорбачову, як ініціяторові перебудови і гласности, яка вийшла з-під його контролі і партійного керівництва, прийшлося відступити від перебудови, ліквідуючи всі досягнення реформи, які почали загрожувати цілості імперії.

Деякі реформатори побоюються, що, створюючи авторитарну структуру, Ґорбачов промощує останню радикальну дорогу позбавити влади самого себе. Посадник Москви Попов **сказав, що, так як Хрущова** залишено самого без його співпрацівників, щоб нарешті скинути його з п'єдесталю, так в короткому часі може статися з Ґорбачовим. Колишній міністер закордонних справ Е. Шеварднадзе у виступі на сесії Верховної Ради СССР 21-го грудня минулого року сказав, **що ніхто не знає, який у**стрій буде накинений республікам, яка диктатура прийде до влади. Виглядає, що Е. Шеварднадзе, який запевнював політичний світ Заходу, що ціль Совєтського уряду є вивести країну з господарської кризи і завести демократизацію системи, — помилявся, бо першочерговим завданням Ґорбачова, як бачимо, було оздоровлення партії і вдержання влади в її руках, хоч вона втратила довір'я в народі.

Диктаторські укази Ґорбачова вказують на те, що президент СССР у співдії з генералами і кагебістами, задумує тримати силою поодинокі республіки в Союзі на правах нового договору, що служитиме дальшому продовжуванню поневолення вільних народів союзних республік.

Богдан Сорока...

(Закінчення зі стор. 2)

Богдан Сорока. Собор св. Юра у Львові.

мах аж до своєї мученицької смерти 1971 року у концтаборі в Мордовії.

Мистецьку освіту Б. Сорока здобув перше в дитячій мистецькій школі, а впродовж 1958-1964 років — у відділі кераміки Львівського Інституту прикладного та декоративного мистецтва. Це був час т.зв. хрущовської відлиги і відродження української культури та появи речників національної самосвідомости, які війшли в історію під назвою шестидесятників. Коли хрущовська відлига скінчилася морозами часів Брежнєва і головством у КГБ архикаґебіста Андропова, аж донедавна, Сорока працював в ізоляції від світу, без майстерні і без можливостей виставляти свої праці. Щойно в часі перебудови, в 1989 році, відбулася перша ретроспективна виставка ліноґравюр мистця у Львівському Музеї українського мистецтва, а книжкові знаки мистця були експоновані у Львівській Науковій Бібліотеці ім. В. Стефаника. Друга особиста виставка відбулася у Державному Музеї Тараса Шевченка у Києві в 1990 році. На міжнародному конкурсі 1989 року у Вільнюсі Богдан Сорока одержав другу нагороду за екслібриси.

Користаючи з можливости виїхати поза межі Совєтського Союзу, мистець прибув до Канади на запрошення своєї тітки Дарії Дербіш і перебуває у Торонто, де відбудеться виставка його графіки та малярства. Це дасть змогу шанувальникам українського мистецтва краще запізнатися з творчістю мистця, починаючи з праць 1969 року аж до найновіших.

ДЕ ВИ, КАТИ МОГО НАРОДУ?

Служба Божа і Панахида на подвір'ї катівні в Бібрці.

Люди слухають розповідей очевидців.

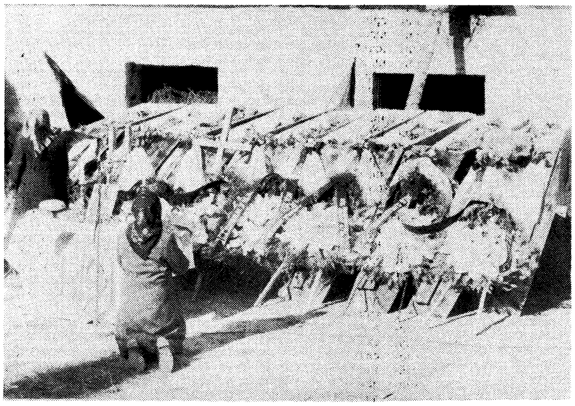

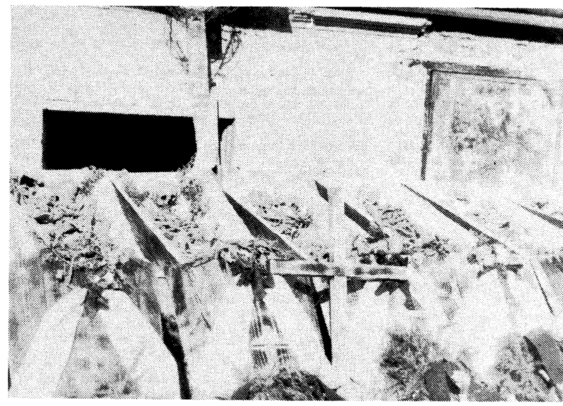

Перепоховання жертв НКВД. Найменша труна — перша з правого боку — 14-л. Славко Паньків.

Похорони.

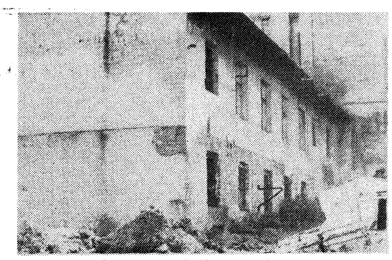

Камери, де вбивали людей. Напроти вікон ще до недавна стояли великі казани, в яких енкаведисти живцем варили людей.

Табличка на стіні тюрми. Деякі з тих людей ще живуть в Бібрці.

В кінці минулого року біля школи в Бібрці зібралося безліч людей. Вони прийшли сюди, щоб поклонитися пам'яті замордованих енкаведистами борців за волю України.

Труни з викопаними останками стояли на подвір'ї ще недавньої школи. Колись на її місці була тюрма. Тюрма там була за Польщі, за большевиків, за німців, знову за большевиків. Але такого варварства, яке було за останнього власника, вона ще не бачила. З тих, хто туди попадав, живими лишалися одиниці. Енкаведисти тягнули сюди всіх, хто їм хоч трохи не сподобався — або щось не так сказав, або не так подивився, або на нього хтось щось сказав. Не кажучи вже про тих, хто був в партизанах або мав зв'язок з ними. Така доля не оминала навіть дітей. На одній із знимок — труна хлопчика віком 14 років.

Всі відомості про злочини виходять тільки з очевидців. Люди розповідають про такі звірства, які тяжко збагнути. Подібна подія — не рідкість тепер в Україні. Майже кожної неділі в Галичині і інших реґіонах відбуваються подібні перепоховання. Жодна справа не стала відомою з ініціятиви КҐБ чи комуністів — організаторів цих звірств. Вони навіть не визнають своєї відповідальности, кажучи, що в них були тільки деякі помилки. Ще не проведено жодного судового процесу, не засуджено жодного ката. Хоч вони відомі, бо багато з них живе між людьми Бібрки. А Москва не прийняла жодного закону, щоб унеможливити повернення до цього.

Погляньмо на ці знимки і віддаймо пошану цим невинним жертвам НКВД.

Нехай пам'ять про них ніколи не покине нас, переливаючись у наших дітей і внуків і додаючи нових сил у всесторонній помочі нашому багатостраждальному народові.

Голова НТШ з України д-р О. Романів відвідав Клівленд-Парму

Михайло Пап відкрив цей вечір і привітав шановного прелеґента. Шкода, що не зібралося більшої кількости людей. Прелеґент сказав, що НТШ в Україні плянує ряд конференцій. Є великі труднощі з видавничою і редакційною секціями. Вже наладнано контакти з мґром Чайківським з Ню Йорку в справі закупу і пересилки потрібних машин. З рамени НТШ у Львові створився Комітет в пам'ять історика і науковця Грушевського і плянується здвигнути йому пам'ятник. Але до зреалізування цих задумів потрібно фінансів, а їх брак на кожному кроці. В кредитівці в Ню Йорку відкрито конто, на яке можна вносити пожертви. В Україні робиться ставка на молодь. Вона йде в аванґарді національної боротьби за самостійність України. НТШ старається зацікавити молодь науково і навіть в тій цілі створило зі своїх скромних фондів стипендію для заохоти. НТШ в Україні співпрацює з НТШ в діяспорі і ЗСА та з українською катедрою в Гарварді. Проф. Романів мав ряд конференцій з професорами Пріцаком, Грабовичем й іншими. Твердив, що на світових наукових аренах є відносно мало українців. Молодь — це духовна резерва нашої науки. Треба з прикрістю сказати, що минулими роками в українських наукових конференціях в Україні брав участь і сам „генсек" України Щербицький. Можна собі уявити, як тоді виглядала вільна наука в Україні. Ще і тепер т. зв. „апаратчики" засилають гострі протести і не обходиться без шикан та труднощів. Треба сказати, що українська вільна наука має дуже мізерну матеріяльну базу.

Проф. д-р Романів доповідав про історичний розвиток науки і НТШ в Україні. На жаль, через політичні умови і ворожу окупацію наша наука не могла досягнути рівня повної вільности та об'єктивности. Бо наука, як і духовні вартості, є незнищима і тривала.

Наукове відродження України в XIX столітті почалося створенням Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові в 1873 році.

НТШ зорганізувалося в Західній Україні, але мало великі впливи і пов'язання на цілу Україну. „На дорозі свого росту, — сказав проф. Романів, НТШ зазнало двох розгромів: в 1914 році на короткий час і в 1940-му. Тоді остаточно опечатано майно НТШ і офіціяльно його розв'язано. Але група науковців продовжувала ідею і працю НТШ за границею, у таборах та постійних поселеннях. В часі періоду перебудови і гласности НТШ в Україні трохи віджило, а офіціяльне відновлення мало місце 21-го жовтня 1989 року. НТШ в Україні має великий науковий потенціял, ряди визначних науковців з різних ділянок, але дошкульно відчувається брак потрібних фондів. Дослівно треба починати від початку".

НТШ в Україні має різні наукові секції, найсильнішою є фізично-математична та природнича. Занедбані були гуманітарні науки, мабуть, з причини інтенсивної русифікації, а також небезпеки переслідувань. Серед присутніх на цьому вечорі був і інженер д-р Корчинський, знаний металюрґ з Пітсбургу, ЗСА, який був учасником наукових, світових конференцій, а останньо конференції організованої НТШ в Україні у гірському містечку Славську. НТШ в Україні організувало також першу Шевченківську конференцію.

Цікавою була доповідь академіка Романова, що відбулася в суботу, 1-го грудня в залі ім. Митрополита Шептицького у Пармі, Огайо. Спонзорував Відділ НТШ у Пармі під патронатом Злучених Організацій Великого Клівленду. Голова Відділу проф. д-р

Вся інвентура обстановки стара і примітивна. Пам'ятаймо, що важним компонентом наукової праці є економічна ситуація країни. Тільки самостійна українська держава зможе створити правдиві, сприятливі і здорові умови науки в Україні.

Д-р Володимир Болнар

Курс української мови в Клівленді

На протязі декількох останніх років дуже помітно зросло зацікавлення навчанням української мови і це зацікавлення щодалі більш зростає. Люди українського походження, які з різних причин не могли навчитися української мови дома, хочуть тепер навчитися говорити мовою своїх предків.

На превеликий жаль існують дуже обмежені можливості для таких охочих. В університетах і середніх школах українську мову викладають дуже рідко. Тому голова СУА Марія Савчак на XXII Конвенції СУА закликала всі відділи іти на зустріч потребам людей, які хочуть вивчати українську мову.

12-ий Відділ СУА в Клівленді, головою якого є Надія Дейчаківська, дуже серйозно поставився до цієї справи і вирішив створити курс української мови для дорослих.

Членка 12-го Відділу Марія Федак невтомно працювала над організацією такого курсу. Вона зібрала групу слухачів і запросила викладачем Вікторію Бечку, членку 8-го Відділу СУА, яка є фаховою вчителькою і вже декілька років провадить лекції для англомовних слухачів у школі ім. Т. Шевченка при парафії св. Володимира. В цьому році вона також вчить курс ознайомлення з українською мовою і культурою при шкільній системі у Береа, Огайо.

Своє навчання курс розпочав 18-го січня 1991 року. Іда Котелевець, заступниця голови відділу, привітала слухачів і побажала їм багато успіхів. Курс для початківців триватиме вісім тижнів. Лекції відбуваються щотижня у понеділки від 7-ої до 8:30 год. вечора в приміщенні парафії св. Йосафата. Курс відвідують 18 слухачів (багато осіб вже є на списку чекаючих).

В майбутньому відділ плянує поширити діяльність цього курсу і створити нові кляси для початківців. Також існують пляни видати магнітофонні стрічки для вивчення мови для початківців.

Едіта Морозинська

Українці Австралії щиро вітали Л. Лук'яненка

Під час зустрічі з гостями з України (зліва): Марія Шумська, Левко і Надія Лук'яненки та д-р С. Шумський. Світлив Михайло Ґоян.

Довгоочікувана зустріч з леґендарним борцем за вільну Україну Левком Лук'яненком нарешті здійснилася. В п'ятницю, 4-го січня, на летовище Аделяйди прибули голова Української республіканської партії і депутат Верховної Ради України Левко Лук'яненко з дружиною Надією.

Зустріч була щиросердечна, бо його скромну та привітну особу у парі з непохитною сталевою волею і українською невгнутістю українці в діяспорі вже давно пізнали і високо оцінили.

І ось леґендарний Левко Лук'яненко стояв перед нами та приймав китицю квітів від наших наймолодших Касандри і Каролайни Ґоян-Діксон, які зі своєю мамою Мирославою були зодягнені в українську народну ношу. Вітали достойного гостя від української громади голова д-р Іван Ващишин, від Громадського Комітету Зустрічі голова Михайло Добриденко, автор цих рядків та інші представники нашого громадянства, які були присутні в ці хвилини на летовищі.

Левко Лук'яненко, як він признався згодом, був щиро зворушений зустріччю з представниками нашого громадянства Аделяйди та особливо тим, що і ми вийшли його зустрічати з блакитно-жовтими прапорами, подібно як це діється сьогодні в Україні.

В цей день на летовищі наш гість мав інтерв'ю з представниками місцевої преси. Після короткого відпочинку в гостинній господі Марії і Михайла Ґоянів наш гість прибув до Народного Дому на зустріч з громадянством, яке привітало його бурхливими оплесками. В товаристві голів УГПА, СУОА та Громадського Комітету Зустрічі достойний гість із дружиною засіли за почесним столом. Від української громади Південної Австралії привітальне слово виголосив д-р Іван Ващишин, а також голова Громадського Комітету Зустрічі М. Добриденко, який також коротко змалював життєвий тернистий шлях Левка Лук'яненка.

Щиро і невимушено промовляв Л. Лук'яненко, змальовуючи правдивими кольорами сьогоднішні обставини в Україні. Він з обережним оптимізмом сказав, що протягом цього і наступного років повинні здійснитися наші надії і сподівання, і українська вільна держава стане фактом. Одначе тернисті перешкоди ще є на нашому шляху, тому що імперські сили будуть боротися за свої привілеї завзято. Але перемога буде за демократичними силами народів імперії, яка не витримує ударів часу.

Наступного дня в товаристві Ярослава Фурсенка гості відвідали українські церкви, Фестивальний театр (про що подбала Марійка Ковальська), а також відбуто зустріч з речником Австралійської демократичної партії Джином Філіном.

В неділю гості з України побували на Богослуженнях в наших церквах. В цей день у великій залі Народного Дому відбулася Святвечірня традиційна трапеза, на яку прибули запрошені представники наших церков, світських та культурних установ і організацій. Традиційні страви, привітання та дружні співи наших колядок допомогли нашим достойним гостям відчути близькість з рідною землею, перебуваючи ті хвилини в оточенні далекої заморської української родини, яку вони колись не сподівалися зустрінути.

Після свят-вечірньої трапези Левко Лук'яненко з дружиною повернулися до господи Михайла і Марії Ґоянів, де відбулася в цей вечір дружня зустріч запрошених господарями гостей, на якій ми всі вільно обмінювалися думками з Л. і Н. Лук'яненками. Вітав достойного гостя з дружиною автор цих рядків, підкресливши велику його унікальність в нашому народі, як борця за Україну, якого Боже Провидіння зберігало від смерти та після 27 років ув'язнення вернуло його народові нашому.

Проголосивши тост, дружно і щиро заспівали „Многая літа". А тому що це був Свят-Вечір, прибули колядники — члени молодого хору „Каштан" і заспівали колядки. Зодягнені в народну ношу, на чолі зі своїм молодим диригентом С. Міяйлом наші колядники заволоділи у ці хвилини душею всіх нас, та особливо наших гостей. Відчувши нашу щирість, колядники заспівали ще кілька народних пісень — рідкісних в Україні, про що зауважив Левко Лук'яненко.

В понеділок в товаристві М. Добриденка та перекладачів Ярослава Фурсенка й Іренея Микити Л. Лук'яненко відбув зустрічі з австралійськими урядовими чинниками: з прем'єром Південної Австралії Баненом, міністром торгівлі Арнолдом, лідером опозиції Бейкером, членом парляменту від Аделяйди д-ром Робертом Кейтлі та діючим заступником закордонних справ федерального уряду д-ром Нілом Блюєтом, з яким була особливо цікава і корисна зустріч, бо в якій відчувалася його приязнь до України. Всім їм Левко Лук'яненко вручив ілюстровані книги про Україну.

Наше велике признання Громадському Комітетові Зустрічі на чолі з його головою Михайлом Добриденком, який з рамени управи УГПА зорганізував та подбав за те, що всі хвилини перебування серед нас дорогих гостей були незабутніми для них і для нас.

Д-р Святополк Шумський

Капеля бандуристів „Карпати"

Виступає Капеля бандуристів „Карпати" зі Львова.

Серед самодіяльних кобзарських колективів України Львівська народна капеля бандуристів „Карпати" займає одне з провідних місць. Народилася капеля в 1953 році, коли при клюбі Львівського навчально-виробничого підприємства Українського товариства сліпих (УТОС) було створено невеликий гурток бандуристів. Організаторами гуртка були Юрій Данилів, Іван Слобода та ін. Ансамбль бандуристів мав тоді у своєму репертуарі з десяток українських народних пісень, виступав спочатку лише при своєму клюбі, а згодом у різних школах і училищах Львова.

У жовтні 1954 року на республіканському огляді художньої самодіяльности в системі УТОС ансамбль бандуристів зайняв перше місце. Після такого успіху кількість його учасників зросла. Колектив сліпих бандуристів поступово стає помітним чинником в культурно-музичному житті міста Львова. Він бере участь в обласних оглядах художньої самодіяльности.

Життя поставило перед цим колективом завдання освоїти клясичний кобзарський репертуар. Сили були достатні: талановитих музик вистарчало і було величезне бажання опанувати вершини музичної культури. Не було лише досвідченого керівника. Але ось в 1958 році прийшов до сліпих бандуристів Дмитро Котко.

Постать цього митця досить кольоритна і цікава. Про його хормайстерську та диригентську діяльність багато писали в перші повоєнні роки.

До Першої світової війни закінчив диригентсько-хормайстерський відділ семінарії на Кавказі; в Першу світову війну воював на західньому фронті, де потрапив у німецький полон. Закинутий далеко від батьківщини, Д. Котко разом з такими самими, як він, щоб не загинути з голоду, організовує український хор. Почали виступати десь на півночі Польщі в бідних рибальських селищах (в інші воєводства їх не пускали). Терпіли холод, голод, зневагу від польських шовіністів. Зворушлива українська пісня, висока свідомість і витримка, талановитість керівника та хористів і невтомна праця вивели хор на широку мистецьку дорогу. Його запрошують до Львова й Варшави, а пізніше до Берліну і Парижу. У цих великих центрах, а також десятках і сотнях навколишніх менших міст прозвучала в 30-их роках могутніми акордами українська народна пісня у виконанні хору під керівництвом Дмитра Котка.

У ті часи хорові доводилося багато терпіти від утисків урядовців-шовіністів, які намагалися нав'язати йому свою „опіку". Прихід большевицької армії на західньоукраїнські землі застав хор в Галичині. Згодом багато хористів ввійшло до складу Львівської хорової капели „Трембіта". В 50-их роках Дмитро Котко пішов на пенсію.

Ансамбль бандуристів при Львівському клюбі УТОС зацікавив Дмитра Котка своїми великими мистецькими можливостями. Митець добре знав, що невидющі народні співці створили світову славу українського кобзарства. Прослухавши виступ ансамблю запився думкою про спільну роботу з ним. У житті артиста це був вирішальний момент — відтоді він пов'язав своє життя з діяльністю ансамблю.

Республіканська олімпіяда самодіяльних колективів в Одесі (1961 рік) засвідчила разюче творче зростання ансамблю львівських бандуристів. Жюрі відзначило ансамбль, як один з найкращих на Україні та присудило йому перше місце поміж кобзарськими самодіяльними колективами. Дмитро Котко вів до ансамблю гру на цимбалах. Разом з тим до ансамблю було залучено групу творчої молоді Львівського університету, членів УТОС, що сприяло помітному зростанню загальної культури і музичної кваліфікації ансамблю.

На 1963 рік ансамбль налічував понад 30 учасників, які створили міцний музично-хоровий колектив. Його часто запрошують на виступи в будинки культури, клюби, школи, військові частини Львова. Діяльність ансамблю з кінця 50-их років поширюється на Львівську область, а згодом виходить і за її межі. Колектив „Карпати" гастролює в сусідніх областях. Виїжджаючи на святкові дні до сіл, учасники ансамблю записують в людей народні пісні, які потім музично обробляють і це стає додатковим джерелом поповнення репертуару. Така збирацька діяльність тісно пов'язує колектив з народними музичними і вокальними традиціями.

За перше десятиріччя своєї діяльности колектив „Карпати" дав для населення міст і сіл понад 300 концертів. В 1963 році ансамбль було перейменовано на капелю і присвоєно звання народної. Вона стала офіційно іменуватися Самодіяльна Народна Капеля Бандуристів „Карпати".

Прекрасним був звітний концерт до десятиріччя колективу, який став визначною подією в культурному житті Львова. Численні привітання, вінки та квіти, піднесені самодіяльним артистам, засвідчили, що капеля втішається великим авторитетом серед людей.

В Шевченківському році (150 років з дня народження Тараса Шевченка) капеля взяла участь у конкурсі на найкраще виконання пісень на слова великого Кобзаря і здобула там перше місце. Капелю запросили у повному складі відвідати могилу Т. Шевченка на Тарасовій горі. Виступ капелі у Каневі був прекрасним звітом. Протягом тижня капеля кілька разів на день виступала перед слухачами, які прибули на вшанування пам'яті Великого українського поета.

Шевченківський репертуар капелі складався з пісень на слова самого поета і пісень про нього: „Реве та стогне Дніпр широкий", „Як умру, то поховайте", „Сонце заходить, гори чорніють", „На високій дуже кручі" та ін. Слухали їх тисячі відвідувачів, в тому числі й гості з-за кордону — з далекої Канади, Бразилії та інших країн... Високе мистецтво народної капелі зворушувало душі й серця, збуджувало найкращі почуття. Незрячі бандуристи втілювали прекрасні традиції українського кобзарства, відроджували дорогоцінні риси традиційного виконавства й одночасно підіймали його на вищий ступінь колективної творчости і професійної майстерности. То був справжній тріюмф капелі, який вона завоювала наполегливою працею.

Коли слухаєш повні живого відчуття пісні бандуристів, забуваєш, що їхні очі навічно замкнуті, що вони тільки серцем бачать прекрасне.

Ігор Бугаєвич, Олександер Вітенко

Піттсбург відзначив Січневі Роковини

За ініціятиви Об'єднання Українців Америки „Самопоміч", при співдії Комітетів Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля та Фонду Руху, відбулись в неділю 20-го січня, громадські збори для відзначення роковин Актів 22-го січня. Збори відбулись у залі української греко-католицької церкви св. Юрія, Піттсбург-Північ.

Збори відкрив інж. М. Корчинський в імени Фонду Руху, із-за відсутности інж. С. М. Тимяка, голови „Самопомочі". Для ведення програми він попросив інж. М. Комічака, керівника української радіопрограми. У вступному слові інж. Комічак підкреслив, що Україна заслуговує у своїм змагу до самостійности на таку підтримку західнього світу, що й балтійські держави.

З черги інж. Р. Глутковський, голова Українського Технологічного Товариства, відчитав виїмки із IV Універсалу, а Слава Комічак, голова відділу СУА, познайомила із головними положеннями декларації про суверенітет України, схваленій Верховною Радою України 16-го липня 1990 року.

Б. Ольшанівська, президент організації Американці в Обороні Людських Прав в Україні, виголосила доповідь н. т. „Україна сьогодні". В ній вказано на ключеві події останніх п'яти років, що постепенно скріплювали в Україні стремління до самостійности. Одним із мобілізуючих факторів була трагедія Чорнобиля. Вона ярко показала колоніяльну політику партії і центрального уряду і скріпила гін до самобутнього життя. Для нас в Америці важним є поліпшити методику впливання на американську публічну опінію та зміцнити зацікавлення українською проблематикою.

В. Діброва, журналіст родом із Донецького, який тепер перебуває у Вашінґтоні як кореспондент ґазети Руху „Народний голос", взяв за тему свого виступу доповідь „Україна в дорозі до самостійности: труднощі і надії".

Він схематично начеркнув зміни в Україні від появи перших синьо-жовтих прапорів у Києві до другого конгресу Руху. Успішна участь студентів у політичному житті є надійним показником. Страйкові рухи шахтарів, хоча зародились на економічних основах, можуть скріпити сили для відокремлення України. Урядовий опір національному відродженню є дуже сильний. Система насильства все ще існує, а партія надалі проникає у всі прояви життя. Хоча національне відродження робить поступи і поширюється, потрібно декілька років росту щоб його зробити неповоротним.

Підсумовуючи думки промовців, інж. Корчинський завважив, що коли раніше, відмічуючи акти державности, ми споглядали у минуле, так сьогодні наші думки спрямовані на майбутнє. Слідкуючи за подіями в Україні, розроблюємо різні форми допомоги. Під цю пору, чи не найбільш успішною є допомога дітям Чорнобиля, в яку включено і американські добродійні фундації. У Піттсбурзі координатором цієї акції є М. Пісецька-Фарлі, яку приятелі привітали оплесками.

У програмі свята брав участь хор Українського Культурного Фонду під диригентурою Д. Васло. Хор виконав ряд релігійних пісень для підкреслення важливости церковного відродження для національного усвідомлення. Солістами були Л. Ф. Ґрімм і А. Комічак.

Після кінцевої молитви, що її відновив о. В. Яворський, настоятель української православної церкви св. Володимира, свято закінчено національним гимном.

Під час перекуски, що слідувала, показано відео про останні події в Україні, що його скомплектували П. Годованець і Я. Годованець. До успіху свята причинились С. Вачек та Л. Глутковська і А. Конецька, що зайнялись підготовою залі, перекускою, збіркою добровільних датків та продажем тексту декларації про суверенітет України.

Для біля 150 присутніх цей інформативний вечір лишив перспективний погляд на зміни, що проходять в Україні, і на можливості та межі нашої допомоги.

Н. Н.

Концерт сестер-бандуристок

10-го листопада 1990 р. у Сан Франсіско відбувся концерт Олі і Оксани Герасименків. Сестри-бандуристки закінчили Львівську державну консерваторію. Вони вчилися у свого батька Василя Герасименка, професора консерваторії, майстра, конструктора-винахідника нової концертової бандури.

Публіка відразу відзначила чисто-сріблисте звучання бандур, на яких грали дівчата.

Виступають Оля (зліва) та Оксана Герасименки

Концерт складався з двох відділів. Сестри розпочали свій виступ маршем Січових Стрільців „Ой, у лузі...", а потім прозвучала фантазія — інструментальний твір на тему української народної пісні „Іванку". Далі програму першого відділу продовжувала Оксана. Її власні композиції були: „Світанок", „Елегія", варіяції на тему „Стоїть гора висока" переплітались з піснями сучасних українських композиторів Богдана Янівського, Платона Майбороди та українськими народними. Публіка дуже тепло приймала бандуристку.

Другий відділ почала Оля, виконуючи пісні-думи „Плач Ярославни" [illegible] Федора Кучеренка, потім прозвучала лірична пісня Миколи Дремлюги, історична „Чи чулись-те, милий брате" та вальс французького композитора Дюранта.

Концерт дівчата завершили спеціяльно підготовленою програмою. Виступаючи дуетом, виконували українські народні пісні у власних обробках, а також „Сумний вальс" для двох бандур Оксани Герасименко та концерт Д-дур Дмитра Бортнянського, а також пісню Олександра Білаша на слова Д. Павличка „На Чорнобиль журавлі летіли". На вимогу публіки ту пісню вони співали двічі. На залі лунали вигуки „Браво, біс, слава бандуристкам!"

Своїми виступами визначні бандуристки доказують, що наш український національний інструмент бандура стоїть на рівні світових музичних інструментів і йому підвладні всі музичні та технічні нюанси і розкриваються великі можливості для виконання сучасної української музики, не забуваючи при тому народні джерела, а також світової клясики.

Микола Чорний

Зустріч з Г. Менкуш і Н. Крюковою в ґалерії „Чайка"

Ґалерія „Чайка", яка створена у прегарному приміщенні при Раєн вулиці у Воррені, Миш., виросла уже на повний зріст — розміщенням образотворчих праць як і багатством придбання народного мистецтва для подарунків. В останньому часі ґалерія влаштувала уже три виставки образотворчого мистецтва: одну індивідуальну Франка Височанського, збірну виставку 35 місцевих мистців і дитячу виставку, в якій взяло участь 65 дітей наших українських шкіл. Старанням ґалерії ця виставка вийшла поза українське ґетто і була виставлена в престижевій американській ґалерії. В підготові виставка Івана Марчука.

Власник ґалерії Мирося Коваль-Дуткевич подбала, щоб образотворче мистецтво пов'язати з культурою нашого народу і на 10-го січня ц. р. запросила артистів з України Галину Менкуш і Нілу Крюков з концертом „Маруся Чурай".

Коло сотні людей заповнили приміщення ґалереї. При коктейлі зустрілися знайомі, а в точно означений час Мирося Коваль-Дуткевич привітала і представила гостей з України Ганну Менкуш, відому бандуристку, яка по закінченні Львівської консерваторії переїхала до Києва, де тепер працює солісткою Київської філгармонії, і Нілу Крюков, одну з найвидатніших артистів художнього слова в Україні, яка за свої мистецькі успіхи 1989 року одержала Шевченківську премію. Слово — моя стихія, — каже Ніла . Обі вони у своїй творчості звертаються до історичної тематики, їх пориває історичний епос, який піднімає національну свідомість народу. Крюкова і Менкуш — разом створили високоестетичні твори, в яких поєднані слово і пісні.

Після їх привітання Ніла розповіла, як вона з Галиною, хоч в тому часі було заборонено читати твори Ліни Костенко, працювали над її „Марусею Чурай", щоб у формі мистецького слова і пісні збудити гордість нашого народу до історичного минулого. Перший раз виступили вони з „Марусею Чурай" 1981 року у Київській філармонії. Після цього заборонили дальші виступи у філармонії та робили перешкоди на їхні виступи в інших приміщеннях. Але заборона їхніх виступів відбилася бумерангом, бо кияни, довідавшись про перешкоди їхніх виступів, облягали залі, в яких вони виступали.

У своєму зворушливому виступі мисткині показали своє велике мистецтво слова-пісні і гри на бандурі та виявили талановитість, повну ентузіязму і енергії та любови до українського слова і пісні. Вони на високому мистецькому рівні пов'язали любов до українського слова і пісні з тонким зрозумінням інтерпретації, великою музичною та особистою культурою, з дійсно великим серцем, без якого неможливо нічого так гарного створити.

Чи то слова рецитації Ніли Крюкової, чи звуки бандури та співу Галини Менкуш, як і спів їх обох, переливались і розсипались і заповняли приміщення та торкались найтонших струн душі присутніх, які уважно слухали мистецького виконання.

Публіка щиро і довго винагороджувала за гарне виконання, діти піднесли виконавцям китиці квітів, а Мирося Коваль-Дуткевич — подарунок.

Приємно було сприймати мистецтво слова, пов'язане з чудовим співом і грою на бандурі разом зі сценічним артизмом. Сама потреба такої групи — це життєва потреба наших днів. Тому хай і далі лунає чудова українська пісня і слово!

Присутній

Проголошення Дня Незалежности в Ню Бритен

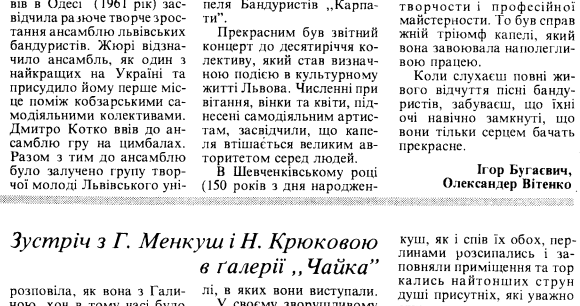

Українська громада в Ню Бритен, Конн., відзначила 73-ліття Січневих Роковин. На фото посадник міста приймає делеґацію місцевих українських організацій для офіційного передання її проклямації. На фото (зліва): Е. Мельник від Українського Горожанського Клюбу, О. К. Анґелов, парох української католицької церкви, А. Хомин від місцевого Відділу СУА, В. Котик від Української Православної Ліґи, В. Ґлова від Відділу УККА, А. Тилька від 254-го Відділу УНС, Д. Дефранзо, посадник міста, Е. Престаш від Українсько-Американських Ветеранів, А. Вовк - Чанґ від танцювального гуртка „Зоря", А. Платош, радник міста. Свято відбуто в залі [illegible] церкви. Програмою проводив [illegible], святкову доповідь виголосив В. Ґлова.

ЩИРА ПОДЯКА ВСІМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ

ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС, який покликала до життя минула 32-га Конвенція УНСоюзу, складає щиру подяку всім тим членам, які скоро і жертвенно відгукнулися на заклик Конвенції і досі склали свої пожертви особистими чеками, чи повернули свої дивідендові чеки.

Цей Фонд буде успішно розвиватися, коли всі члени зрозуміють його потребу і його користі для великої праці допомоги Україні. Екзекутива УНСоюзу закликає членство допомогти пожертвами розбудувати цей Фонд у найскорішому часі. Всі пожертви на Фонд Відродження України — УНС можна відтягати від податків, але тільки в ЗСА.

Сума зібраних пожертв на цей Фонд виносила до дня 31-го грудня 1990 р. $150,000.11

ЛИСТА ч. 4

одержані пожертви від 10/20/90 — 12/31/90

на загальну суму $49,236.94

Подаємо прізвища жертводавців так, як були подані на їх чеках.

• ABBOTT LABS 100.00
R. ADAMIAK 20.00
R. ALYSKEWYCZ 100.00
C. AMBROZEWYCZ 5.00
M. ANDREYKO 25.00
A. ANDRIASCHKO 25.00
S. ANDRUSHKIW 10.00
S. ANDRUSHKIW 50.00
M. ANDRUSJAK 25.00
J. ANDRYC 10.00
K. ANTYPIV 10.00
H. ARCHETTO 20.00
M. ARTYMIW 10.00
B. ARTYMYSHYN 25.00
M. BABEY 10.00
M. BABIJ 10.00
W. BABIJ 35.69
I. BACHYNSKY 25.00
G. BACZYNSKY 20.00
R. BADIAK 10.00
R. BADYNSKYJ 15.00
H. BAKOWYCZ 4.00
O. BALABAN 10.00
W. BALABAN 10.00
P. BALEY 25.00
B. BALKO 10.00
L. BALTAROWICH, 25.00
O. BALUTANSKI 10.00
N. BARABOLAK 10.00
R. BARANOWSKYJ 20.00
A. BARANYK 10.00
M. BARANYK 20.00
P. BARD 20.00
L. BARDYGULA 25.00
M. BARLAK 10.00
H. BARTKO 10.00
M. BARTOSZYK 50.00
J. BASARAB 15.00
B. BASS 25.00
R. BASS 50.00
J. BATKA 10.00
O. BAUMANN 5.00
V. BAY 50.00
V. BAZARKO 25.00
J. BAZYLAK 25.00
G. BAZYLEVSKY 25.00
M. BEDNARCZYK 25.00
A. BEJ 25.00
L. BEJ 100.00
A. BELENDIUK 50.00
C. BELGHAUS 15.00
E. BELLO 25.00
B. BELOVICH 50.00
G. BEMKO 20.00
T. BEN 25.00
J. BENKO 50.00
E. BEREZA 50.00
O. BEREZNYCKYJ 10.00
M. BEREZOWSKI 10.00
C. BERRY 5.00
M. BERTSCH 20.00
Y. BILAK 20.00
R. BILAK, M.D. 30.00
V. BILANIUK 5.00
M. BILAS 20.00
N. BILENKI, M.D 50.00
V. BILENKO 5.00
Y. BILINSKY 50.00
M. BILOVUS NELS 25.00
B. BILOWCHTCHUK 100.00
I. BILYK 40.00
L. BILYK 10.00
W. BILYK 10.00
M. BILYNSKY 20.00
M. BILYNSKY 50.00
R. BILYNSKY 10.00
A. BINDAS 15.00
B. BIRAKOWSKY 144.03
B. BIRAKOWSKY 100.00
BISHOP B. LOSTEN 50.00
E. BJORNDAL 100.00
I. BLAHITKA 50.00
E. BLAWACKY 15.00
O. BLETHEN 50.00
G. BLIDY 5.00
N. BLYZNAK, M.D. 100.00
M. BOARDMAN 5.00
O. BOBBIE 20.00
M. BOBBY 32.17
A. BOBECK 15.00
P. BOBREK 50.00
A. BOBULA 15.00
M. BOCHAN 2.00
M. BOCHEFF 10.00
J. BOCHEY 20.00
J. BODIAK 20.00
M. BODNAR 20.00
L. BODNAR-BALAHU 15.00
D. BODNARCZUK 15.00
I. BODNARUK 15.00
R. BODNARUK 20.00
S. BODNARUK 10.00
R. BOHACHEWSKY 25.00
H. BOHANEK 15.00
T. BOHAY 50.00
M. BOHDAN 10.00
A. BOHNET 5.00
R. BOHONOWYCH 25.00
S. BOIWKA 10.00
P. BOJCZUK 10.00
J. BOLSTEINS 10.00
M. BOLUCH 50.00
T. BORKOWSKY 20.00
O. BORODAYKO 10.00
S. BORRES 50.00
N. BORSA, JR. 5.00
A. BORSA, REV. 25.00
M. BORYSIUK 50.00
B. BORZEMSKY 25.00
C. BOYCHUK 50.00
D. BOYCHUK, M.D. 15.00
B. BOYKO 10.00
D. BOYKO 10.00
M. BOYKO 25.00
M. BOYKO 20.00
S. BOYKO 50.00
W. BOYKO 20.00
G. BOZYK 30.00
J. BRANNICK 20.00
J. BREGA 10.00
D. BROADWELL 20.00
S. BROCHINSKY 5.00
J. BRODA 5.00
A. BRODIN 25.00
M. BRODYLO 15.00
T. BROWAR 25.00
M. BRUDNY 10.00
W. BRUNEC 10.00
M. BRYTTAN 25.00
M. BUCIAK 30.00
M. BUCZEK 25.00
N. BUKALO 50.00
J. BUKOTA 25.00
O. BULA 50.00
N. BULBA 25.00
E. BULGAC 25.00
G. BULYK 10.00
G. BUNIAK 20.00
D. BUNT 10.64
I. BURACHOK 20.00
A. BURAK 10.00
P. BURAK 25.00
J. BURBELA 50.00
B. BURBELO, DVM 100.00
M. BURDIO 100.00
B. BURNS 20.00
T. BURYJ 10.00
M. BURYK 50.00
M. BUTKOVICH 10.00
T. BUTOVICH 10.00
T. BUTREY 50.00
D. BYLOW 50.00
W. BYRD 10.00
O. BYSTRIANYK 20.00
T. CAINARU 5.00
O. CALKA 10.00
M. CAPO 10.00
CAPT. T. BUTREY 15.00
R. CARDIGAN 10.00
G. CASPER 5.00
C. CASSORLA 20.00
G. CEHELSKY 10.00
M. CEHELSKY 100.00
S. CEHELSKY 50.00
A. CEHELSKY HAGA 20.00
N. CEHELSKY-KIDD 20.00
B. CELEWYCZ, M.D 50.00
L. CELUCH 5.00
M. CENKO 20.00
W. CETENKO 50.00
R. CHADSHAY 50.00
O. CHAHARYN 25.00
M. CHAMPAGNE 10.00
M. CHANDOHA 30.00
O. CHAPELSKY 10.00
E. CHARYDCHAK 100.00
H. CHERVIAK-MACK 20.00
P. CHEROM 20.00
W. CHIRASH 50.00
I. CHMILEWSKY 25.00
R. CHOLKAN 50.00
M. CHOLYWAY 10.00
R. CHOMIAK 30.00
S. CHOMYN 5.00
J. CHOPEK 10.00
J. CHORNIJ 25.00
M. CHORT 15.00
O. CHORTYK 20.00
M. CHRAPLYVY 25.00
W. CHRISTIAN 25.00
M. CHROMIAK 25.00
A. CHUBATY 200.00
K. CHUMACHENKO 10.00
CHUZAK & TRUFYN 50.00
J. CHYPAK 50.00
M. CHYTRA 25.00
J. CIEPLY 10.00
S. CIEPLY 20.00
R. CIONKA 25.00
W. CLEBOWICZ 25.00
H. COOKE 10.00
O. COOLEY 25.00
D. CORBETT 10.00
M. CORRIGAN 25.00
H. CRATON 15.00
J. CRESINA 25.00
M. CVIKULA 15.00
O. CYBRIWSKY 20.00
M. CYBYK 20.00
M. CYBYK 10.00
O. CYHANIUK 15.00
N. CYMBALISTY 25.00
P. CZAP 25.00
S. CZEREN 10.00
N. CZORNY 10.00
T. CZUJ 20.30
T. CZUJ 15.79
T. CZUJ 15.97
T. CZUJ 25.85
T. CZUJ 15.00
T. CZUJ MD 42.49
J. CZYKALOWSKYJ 20.00
S. DACH 5.00
O. DACKIW 10.00
W. DACKOWSKY 100.00
P. DANCZUK 2.00
J. DANKO 50.00
J. DANYLAK 10.00
N. DANYSH 50.00
N. DAVIS 38.09
M. DE BLIEU 10.00
I. DEAN 15.00
W. DECYK 20.00
W. DEMCHUK 100.00
R. DEMCZUK, M.D 10.00
J. DERKACH 50.00
W. DERKACH 50.00
A. DERKACZ 20.00
I. DERRICK 10.00
E. DERZKO 200.00
E. DERZKO 100.00
V. DEVNEY 25.00
N. DEYCHAKIWSKY 50.00
G. DIACHENKO 7.50
A. DIAKUN 10.00
A. DIBERT 10.00
R. DIDENKO 6.80
S. DIDOSCHAK 10.00
G. DIDUCH 10.00
A. DMYTERKO 10.00
A. DMYTRIJUK 20.00
J. DMYTRIW 20.00
A. DOBOSZ 20.00
L. DOBRENKO 10.00
J. DOBRIANSKY 50.00
O. DOBROWOLSKY 20.00
A. DOLOSZYCKI 10.00
B. DOMARADSKY 100.00
B. DOMASCHUK 10.00
N. DOMAWICK 10.00
V. DOPKO 25.00
P. DOROCKE 20.00
A. DOROSHENKO 10.00
R. DOSKOTCH 15.00
K. DOWBENKO 5.00
• DR. G. YANO 100.00
• DR. M. SENKUS 50.00
M. DRABYK 15.00
M. DUB 20.00
L. DUBCZAK 10.00
N. DUBYK 10.00
S. DUBYK 25.00
W. DUCZYNSKYJ 100.00
J. DUDA 25.00
O. DUDA 25.00
S. DUDRA 50.00
B. DUMA 10.00
M. DURBAK 10.00
J. DURBAK 25.00
M. DURR, M.D. 15.00
T. DUSANENKO 25.00
M. DUSHNYCK 50.00
J. DUTKA 25.00
J. DYTIUK 20.00
J. DZIUBANIUK 10.00
L. DZIUBANIUK 5.00
C. DZIUK 10.00
W. DZIWAK 20.00
P. DZUL, M.D. 25.00
M. DZWINKA 50.00
C. EBERLE 10.00
J. ERKO 10.00
ETHNIC COM.SERV. 10.00
H. EVANS 10.00
N. FADAYKO 10.00
M. FANOK 20.00
E. FEDAK 25.00
B. FEDASH 10.00
N. FEDERKIEWICZ 20.00
O. FEDIRKO 20.00
M. FEDIW 5.00
I. FEDOROWYCZ 100.00
L. FEDUN 10.00
C. FEDYNSKY 15.00
W. FEDYNYSHYN 20.00
A. FEITL 10.00
A. FENCHAK 25.00
J. FENIK 10.00
M. FIGLUS 10.00
D. FIGO 5.00
W. FILIPKIEWICZ 10.00
W. FINICK 10.00
J. FIRCA 2.00
M. FIRCHUK 20.00
O. FIRISHCHAK 45.00
P. FOGARTY 25.00
P. FRYEK 20.00
A. FYLAK 50.00
O. FYLONENKO 25.00
I. FYLYPCHAK 25.00
A. FYLYPOWYCH 25.00
T. GABRIN 50.00
R. GAJDALO 25.00
M. GALANOWSKY 100.00
G. GAMOTA 50.00
C. GANNON 5.00
G. GEBET 20.00
J. GECHA 10.00
P. GEDMAN 5.00
J. GELETA 25.00
J. GELLNER 200.00
G. GEORGIENKO 5.00
J. GERCHUK 50.00
W. GERENT, M.D. 50.00
L. GIFFLER 50.00
I. GILBERT 25.00
G. GILICINSKI 25.00
Z. GILL 20.00
W. GINA 10.00
M. GLOWA 25.00
T. GLUCH 10.00
S. GLUT 50.00
P. GNIECKO 5.00
S. GOGNIAT 8.00
P. GOLETZ 10.00
S. GOLUB 25.00
M. GOOLEY 50.00
A. GOOT 10.00
K. GORDON 5.00
M. GORDON 20.00
R. GOY, M.D. 50.00
A. GRAGLIA-OREL 20.00
A. GRAHAM 10.00
O. GRAHAM 5.00
B. GREGGS 10.00
P. GREGOROVICH 50.00
Z. GRIFFO 10.00
GRK.CATH.UN.-USA 20.00
B. GUDZIAK 10.00
M. GUDZIAK 20.00
A. GUDZIAK, DR. 25.00
J. GUGLIK 10.00
M. GULA 20.00
A. GURAL 10.00
M. GURAN 200.00
Z. GURAN 50.00
W. GUSAKOWSKY 10.00
K. HADZEWYCZ 20.00
R. HADZEWYCZ 25.00
I. HAFTKOWYCZ 20.00
N. HAFTKOWYCZ 100.00
R. HAJDUCZOK 10.00
M. HALCZAK 5.00
Z. HALIBEY 100.00
J. HALIJ 25.00
N. HAMILTON 25.00
O. HANAS 20.00
M. HANCHER 10.00
W. HANCHUK 25.00
A. HANKEWYCZ 25.00
G. HANKEWYCZ 50.00
R. HANKEWYCZ 20.00
A. HARBUZIUK 5.00
O. HARDYSH 10.00
P. HARHAJ MAJIKI 50.00
M. HARITAN 25.00
S. HARMATUCK 100.00
M. HARMATY, M.D. 25.00
A. HARRISON 15.00
D. HARTLER 10.00
R. HARWAS 25.00
J. HASYN 15.00
P. HAWRYLCIW 15.00
H. HAWRYLUK 25.00
N. HAWRYLUK 10.00
M. HAWRYLUK, M. 250.00
W. HAWZEN 50.00
I. HAYDA 30.00
M. HEGNER 15.00
M. HERETZ 25.00
A. HERMAN 25.00
P. HERMAN 20.00
M. HETREY 10.00
A. HEWRYK 25.00
J. HILL 10.00
M. HILL 15.00
P. HIMKA 100.00
M. HLADKY 50.00
S. HLADKY 25.00
M. HLADY 20.00
M. HLADYK 10.00
K. HLYNIANSKY 100.00
I. HLYWA 10.00
P. HLYWA 20.00
M. HNATEYKO 100.00
• HNATEYKO, D & 50.00
K. HNYLKA 20.00
L. HODGES 15.00
L. HOJAN 100.00
M. HOLINKO 20.00
R. HOLOD-TRETIAK 50.00
O. HOLOWATYJ 50.00
A. HOLOWCHAK 5.00
A. HOLOWEJ 10.00
M. HOLUB 10.00
S. HOLUB 50.00
A. HOLUKA 10.00
E. HOMICKI 100.00
A. HOMISHAK 10.00
D. HOMKA 3.00
J. HOOBCHAK 20.00
A. HORBEZ 24.74
A. HORBEZ 15.81
N. HORISHNEY 5.00
R. HORST 5.00
R. HORSTMEIER 10.00
M. HOSHOVSKY 50.00
A. HOSSOFSKY 10.00
S. HOWANSKY 15.00
A. HROMIAK 100.00
W. HRUSZANYK 25.00
O. HRYCAK 25.00
T. HRYCAK, JR. 50.00
P. HRYCENKO 20.00
T. HRYCIW 100.00
E. HRYCYK 10.00
S. HRYCYSZYN 20.00
L. HRYHORCZUK 50.00
K. HRYHOROWYCH 20.00
O. HRYNEWYCZ 20.00
J. HRYNYSZYN 100.00
B. HRYSHCHYSHYN 20.00
O. HUBCHAK 4.00
H. HUBER 10.00
O. HUBICKYJ 20.00
M. HUCAL 40.00
M. HUCK 25.00
P. HUCUL 15.00
W. HUDA 10.00
C. HUK 10.00
I. HULAWYJ PH.D. 10.00
I. HUMENIUK 10.00
P. HUMENIUK 50.00
S. HUMENIUK 10.00
A. HUMESKY 5.00
K. HURA 5.00
J. HURMAN 100.00
W. HUSAR, M.D. 20.00
T. HUSIAK 100.00
O. HUSTAK 10.00
N. HUZAR 25.00
N. ILCHYSHYN, D. 100.00
W. ILNYCKYJ 15.00
F. IRAS 20.00
Z. IVANONKO 50.00
B. IVANYCKY 20.00
J. IWACHIW 15.00
G. IWANCHEW 50.00
W. IWANCZYSZYN 20.00
L. IWANETZ 10.00
R. IWANIK 25.00
E. IWANIW JONES 25.00
V. IWANYCKY 10.00
P. IWASH 25.00
A. IWASIW 25.00
A. IWASKIW 25.00
O. JACHTOROWYCZ 10.00
E. JACKSON 10.00
J. JACKSON 30.00
J. JACUBIC 10.00
I. JADLICKYJ 10.00
A. JAREMA 100.00
O. JAROSEWICH 20.00
E. JAROSEWICH 10.00
M. JAROSH 10.00
M. JAROSZ 20.00
L. JASKIW 15.00
T. JATSYSHYN 25.00
L. JAWNY 100.00
J. JAWORSKY 4.00
M. JEJNA 20.00
O. JERROME 10.00
I. JESERSKY 5.00
J. JOHNSON 15.00
T. JURCZAK 50.00
C. JURKEWYCH 25.00
A. JUZENIW 25.00
A. KACHMAR 25.00
E. KACHNEI 50.00
W. KACUROVSKY 20.00
J. KACZANIUK 50.00
C. KACZMAR 20.00
L. KALMAN 20.00
A. KALYNOWYCZ 10.00
M. KALYNYCH 15.00
D. KAMINSKY 10.00
R. KANIJKA 10.00
H. KANY 10.00
O. KAPUSTA 10.00
I. KARDASHINETZ 10.00
A. KARMAZYN 50.00
L. KARMAZYN 10.00
A. KARMELUK 100.00
W. KARPA 10.00
O. KARPOWYCZ 25.00
H. KASHA 25.00
T. KASOWSKI 15.00
H. KASPRYK 5.00
M. KASSEN 25.00
H. KASTL 50.00
B. KAZEWYCH 20.00
B. KAZNOWSKIY 25.00
B. KEKISH 25.00
I. KEMMER 10.00
A. KEMSLEY 20.00
A. KERAK 2.00
J. KERELEJZA 25.00
R. KERNITSKY, M.125.00
M. KEYES 25.00
P. KEYES 10.00
R. KICHUROWSKY 100.00
W. KIEC 25.00
A. KIKCIO 25.00
M. KINDRACHUK 10.00
S. KIPISZ 100.00
O. KITCHELL 25.00
C. KITT 100.00
J. KLADKO 100.00
W. KLEK 10.00
W. KLIMCHUK, REV. 10.00
M. KLIWAK 15.00
W. KLOS 100.00
B. KLUCZNYK 25.00
G. KLUFAS 20.00
G. KLYMENKO 25.00
O. KLYMENKO 10.00
C. KMETZ 10.00
J. KNIHNICKY 40.00
T. KNYSH 25.00
A. KOBASA 20.00
A. KOBRYN 10.00
I. KOBZIAR 25.00
O. KOBZIAR 15.00
S. KOCHMAN 25.00
A. KOCYBALA 10.00
E. KOGUT 10.00
N. KOHUT 20.00
S. KOHUT 25.00
M. KOKORUDZ 15.00
J. KOLACZKO 50.00
E. KOLANKOWSKY 30.00
T. KOLASA 30.00
M. KOLIGMAN 15.00
N. KOLISNYK 10.00
S. KOLODRUB 10.00
R. KOLODY 25.00
L. KOLOMAYETS 10.00
M. KOMANISZYN 44.51
N. KONONENKO 20.00
H. KONOPADA 15.00
J. KONOPADA 20.00
A. KONOWAL 10.00
W. KOPELCIW 10.00
S. KOPIEC 25.00
S. KOPKA 50.00
R. KORCHYNSKY 20.00
W. KORCHYNSKY 10.00
A. KORDUBA 10.00
O. KORDUBA 20.00
W. KORDUBA 25.00
N. KORNEICHUK 10.00
J. KORNYLO 25.00
B. KOROLYSHYN 20.00
P. KOROLYSHYN 10.00
I. KOROPECKYJ 50.00
N. KOROPEY 10.00
W. KOSHKALDA 10.00
G. KOSTIUK 25.00
H. KOSTIUK 50.00
S. KOSTIV 25.00
J. KOSTRUBA 10.00
I. KOTLARCHUK. 20.00
M. KOTS 50.00
P. KOTYS 15.00
I. KOVAL 10.00
R. KOVCH 10.00
B. KOWAL 144.06
K. KOWAL 10.00
S. KOWAL 10.00
W. KOWAL 10.00
P. KOWALCHUK 50.00
M. KOWALCZUK 25.00
M. KOWALEWSKY 15.00
I. KOWALYSKO 50.00
M. KOWALYSKO 50.00
M. KOWANSKY 10.00
P. KOZACHOK 5.00
A. KOZAK 50.00
O. KOZAK 10.00
J. KOZAK 20.00
K. KOZAK 10.00
H. KOZAR 10.00
N. KOZLOV 50.00
W. KOZULAK 100.00
I. KRAMARCZUK 25.00
J. KRAUS 25.00
N. KRAUS 5.58
J. KRAVCHUK 25.00
M. KRAWCZENIUK 25.00
E. KRAWEC 15.00
R. KRAWEC 25.00
C. KRAY 50.00
C. KREDENSOR 20.00
M. KROL 20.00
R. KROMYK 10.00
T. KROP, M.D. 100.00
P. KRUG, SR. 15.00
P. KRUL 20.00
J. KRULIKOWSKI 10.00
L. KRUPA 10.00
A. KRUPSKY 50.00
O. KRYSA 25.00
S. KRYSALKA, REV 15.00
J. KRYSHTALOWYCH 50.00
M. KRYWORUK 25.00
S. KRYZANOWICZ 25.00
K. KUBARICH 10.00
Z. KUC 25.00
E. KUCHAR 25.00
H. KUCHAR 10.00
M. KUCHKUDA 25.00
B. KUCHYNSKY 30.00
O. KUCYK 100.00
J. KUDLAK 10.00
M. KUDUK 10.00
M. KUJBIDA 25.00
I. KUJDYCH 10.00
R. KUJDYCH 25.00
M. KUKURUDZA 25.00
Z. KULCHYCKA 25.00
B. KULCHYCKYJ 25.00
C. KULCZYTZKY. 30.00
A. KULYK 25.00
A. KULYNYCH 20.00
Z. KUNCIO, DDS 100.00
J. KUPINA 10.00
B. KURCZAK 20.00
T. KURDCZKA 10.00
R. KURDPAS 25.00
J. KURPEL 100.00
S. KURYLAS, M.D. 25.00
T. KURYLEC 25.00
A. KURYLIW 50.00
L. KURYLKO 25.00
M. KUSHMAN 25.00
W. KUSHNER 25.00
A. KUSHNIR 30.00
O. KUSHNIR 25.00
A. KUSHNIR, M.D. 10.00
J. KUTYNSKY 50.00
O. KUZEMKA 10.00
B. KUZIO 10.00
M. KUZMA 10.00
O. KUZMA 10.00
O. KUZMOWYCH 10.00
O. KUZMOWYCH 4.00
H. KUZUW 25.00
W. KWAS 25.00
R. KWIT 20.00
N. KYKISZ 25.00
M. KYRIMES 10.00
G. KYSHAKEVYCH 50.00
A. KYSIL 25.00
M. KYWELUK 20.00
O. KYZYK 25.00
B. L.DE VELIGOST 100.00
J. LABA 20.00
J. LACHACK 5.00
M. LACINA 25.00
J. LANICK 10.00
M. LANIK 25.00
J. LAPCHAK 10.00
M. LAPKIEWICZ 5.00
A. LASCHUK 25.00
R. LASHEWYCZ-RUBY 25.00
Z. LASOWSKY 25.00
Z. LATYSHEVSKY 30.00
M. LAVOSKY 10.00
M. LAWRIN 50.00
O. LAWRIN, D.P.M. 50.00
I. LAWRIWSKY 33.00
I. LAWRIWSKY 100.00
P. LAWRYNIUK 25.00
W. LAWRYSHYN 50.00
P. LAZARCHUK 15.00
I. LAZARCHUK, D. 5.00
M. LEBEDOWYCH, 100.00
M. LEBISCHAK 10.00
W. LECHMAN 10.00
V. LEDGER 10.00
O. LEE 25.00
Z. LEGEDZA 25.00
J. LENCZUK 10.00
O. LENEC 10.00
B. LEOCZKO 50.00
M. LESCHICK 100.00
A. LESHINSKI 10.00
R. LESIW 50.00
U. LESKIW 50.00
A. LEUSH 20.00
V. LEVYTSKA 10.00
M. LEVYTSKY 20.00
M. LEWIS 10.00
M. LEWKO, M.D. 10.00
M. LEWYCKY 10.00
• LEWYCKYJ 13.30
M. LEWYTSKY 10.00
A. LIMONCZENKO, 20.00
A. LINEVYCH 20.00
W. LITOWINSKY 10.00
I. LOBAY 10.00
E. LOBOYKO 10.00
P. LOBUR 25.00
M. LOCKE 10.00
O. LODZIUK 10.00
O. LOMACKY 25.00
T. LONCHYNA, REV. 10.00
S. LONYSZYN 20.00
W. LOREE 50.00
R. LOZA 20.00
J. LUBINSKY 50.00
O. LUCHANIN 10.00
W. LUCHKAN 42.21
L. LUCYSHYN 10.00
O. LUKASZEWYCZ 20.00
M. LUKOW 25.00
O. LUNIW 20.00
B. LUSHNIAK 25.00
P. LUTWINIAK 25.00
B. LUZNIAK 15.00
M. LYKTEY 30.00
W. LYPOWY 10.00
R. LYSIAK 10.00
A. LYTWYN 100.00
T. LYTWYN 50.00
P. MACHINA 25.00
M. MACIACH 25.00
B. MACIOCHA 25.00
W. MACIUK 20.00
M. MACKIN 50.00
S. MACKO 50.00
R. MACUK 20.00
M. MAJNICH 25.00
P. MAKARA 5.00
I. MAKAREWYCZ 50.00
S. MAKSYMCZUK 25.00
S. MAKSYMJUK 15.00
A. MAKSYMOWICH 50.00
R. MAKSYMOWYCH 100.00
Y. MALACHOWSKY 25.00
A. MALAN 25.00
E. MALANCZUK 50.00
A. MALECKYJ 25.00
S. MAMCHUR, PH.D. 10.00
P. MANDYCH 5.00
J. MANN 10.00
A. MANTYKA 100.00
B. MARCHUK, M.D. 25.00
O. MARKIW 20.00
S. MARTIUK 20.00
J. MARTYNIUK 20.00
H. MARTYNIUK 10.00
W. MARTYNIUK 15.00
O. MARUSEVICH 15.00
M. MARUSHKA 15.00
M. MARUSHKA 20.00
M. MARUSYN 15.00
W. MARUSZCZAK 50.00
R. MARYNOWYCH 10.00
Y. MASCHAK 20.00
R. MASELKO 50.00
V. MASI 25.00
M. MASIUK 10.00
I. MASIUK 10.00
M. MASLIJ 10.00
I. MASLOWYCH 20.00
E. MASON 15.00
A. MASSEY 10.00
B. MASYK 100.00
O. MATLA 10.00
R. MATLA 10.00
L. MATTHEWS 25.00
C. MATUS 15.00
O. MAJUL 10.00
E. MAYKOWSKYJ 25.00
K. MAZEPA 5.00
J. MAZUK 15.00
B. MAZURYK 20.00
J. MC DONALD 10.00
J. MCCALL 10.00
K. MECHNICK 100.00
T. MEDWID 5.00
H. MELINYSHYN 10.00
H. MELINYSHYN 25.00
P. MELINYSHYN 10.00
W. MELNYCHYN 10.00
O. MELNYK 25.00
I. MELNYK 10.00
J. MELNYK 20.00
O. MELNYK 15.00
O. MELNYK 10.00
R. MELNYK 25.00
R. MELNYK, D.D.S. 25.00
G. MELNYKOVYCH 50.00
O. MENCINSKY 25.00
H. MESS 25.00
C. MESSINA 10.00
O. MESSIRES 10.00
A. MESYK 10.00
M. MIAHKY 20.00
M. MICEVYCH 10.00
W. MICHAJLIW 10.00
H. MICHALAK 10.00
H. MICHALCEWIZ 10.00
M. MICHALUK 5.00
M. MIHOVAN 50.00
V. MIKOLOW 10.00
E. MILANYICH 30.00
J. MILINICHIK 10.00
A. MINISSALE 25.00
A. MIRONOVICH 10.00
M. MISCHUK 10.00
S. MISZKEWYCZ 10.00
M. MOCZULA JACH 10.00
M. MODRYCKYJ 100.00
A. MOLDOW 25.00
I. MOLODOWITCH 20.00
J. MOMOT 50.00
A. MONIUK 10.00
J. MORAN 5.00
J. MOROKO 20.00
E. MOROZ 20.00
O. MORRIS 10.00
R. MORYKAN 10.00
L. MOSTOWYCZ, M.D 50.00
T. MOTORNEY 25.00
J. MOTUZ 20.00
P. MOTYKA 25.00
W. MOTYKA 20.00
A. MOTYL 25.00
J. MOWAIT, REV. 25.00
G. MOZURKEWICH 50.00
M. MOZURKEWICH 10.00
M. MULKEWYCZ 25.00
O. MULL 25.00
M. MULYK 15.00
J. MURRAY 10.00
G. MURSKYJ 25.00
A. MUSIICHUK 50.00
O. MUSZASTY 20.00
A. MYKETEY 6.95
A. MYKETEY II 7.07
I. MYKYTA 15.00
R. MYKYTA 20.00
J. MYKYTKA 10.00
J. MYLYK 5.00
B. MYRONIAK 20.00
• N.N 20.00
• N.N. 25.00
• N.N. 500.00
S. NACHESTY 50.00
A. NADOZIRNY 15.00
V. NADRAGA 20.00
L. NAGURNEY, PH.D. 10.00
A. NALYWAYKO 50.00
D. NALYWAYKO 15.00
M. NAYDAN 00.00
S. NEDILSKY 20.00
P. NEDWELL 10.00
B. NEHANIV 10.00
A. NELLIGAN 10.00
N. NENADKEVICH 30.00
M. NESHTA 45.00
D. NESTERENKO 25.00
J. NESTERUK 10.00
J. NESTOR 25.00
M. NICHOLAS 10.00
W. NISHCHUK 20.00
C. NORMAN 25.00
J. NOWADLY 10.00
W. NOWADLY 25.00
V. NOWAKIWSKY, M. 10.00
T. NOWOSIWSKY 50.00
K. NUNN 25.00
K. NUNN 10.00
I. NYCHAY 50.00
H. NYKOLYSHYN 15.00
S. NYKORCHUK 10.00
E. O'BRIEN 10.00
M. O'BRIEN 3.00
M. O'HARA 10.00
D. O'NEILL 10.00
T. O'NEILL 20.00
P. O'SADCIA 10.00
J. OBERYSZYN 50.00
A. OCERETKO M.D. 100.00
P. ODARCHENKO 25.00
O. OHRYN 10.00
A. OLEARCHYK, DR. 100.00
S. OLEKSIW 20.00
O. OLENEC 10.00
L. OLIJNYK 10.00
B. OLSHANIWSKY 5.00
• OLSHER METALS 5.00
L. ONUFERKO 25.00
A. ONUFRAK, SR. 10.00
K. ONUFRYK 10.00
M. ONUSKAVYCH 10.00
Y. ONYSCHUK 20.00
L. ONYSHKEVYCH 20.00
M. OPRYSZKO 25.00
T. OREL 10.00
W. OREL 10.00
B. ORICHOWSKY 50.00
O. ORICHOWSKYJ 50.00
M. ORRAL 10.00
B. ORYSHKEVICH 10.00
R. OSADCA 20.00
Z. OSINCHUK 50.00
S. OSTROWSKY 50.00
H. OSYCZKA 25.00
M. OTROK 10.00
P. OVCHARCHYN 50.00
M. OVERKO 25.00
Y. OWECHKO 20.00
G. OZLANSKI, REV. 10.00
H. PACANOWSKY 10.00
I. PACHOLUK 10.00
C. PACLAWSKYJ 25.00
B. PAKUSH 10.00
I. PALAMAR 10.00
W. PALIJCZUK 15.00
P. PALIYENKO 20.00
I. PALKANINEC 25.00
A. PALUK 20.00
K. PALY 10.00
A. PANAS 10.00
J. PANCHUK, M.D. 25.00
P. PANKIW 34.86
P. PANKOW 100.00
W. PASICZNIAK 25.00
A. PASINELLA 10.00
S. PASTERNAK 10.00
B. PASTUCH 15.00
W. PASTUSHYN 50.00
L. PASTUSZEK 30.00
W. PASTUSZEK 50.00
P. PASZAK 5.00
M. PATHERASKY 20.00
M. PAULSEN 25.00
E. PAVLYSHYN 15.00
J. PAWLENKO 10.00
J. PAWLENKO 10.00
G. PAWLICZKO 100.00
J. PAWLOW 15.00
M. PAWLUK 15.00
N. PAWLYK 20.00
S. PAWLYSHYN 25.00
M. PELECHATY 25.00
M. PELECHATY 15.00
J. PELENSKI 20.00
M. PELLO 50.00
J. PENDER 5.00
J. PERE 50.00
J. PEREWIZNYK 50.00
B. PERFECKY 50.00
I. PETESZ 25.00
W. PETRACH 50.00
I. PETRENKO 10.00
R. PETRENKO 10.00
I. PETRYLAK 20.00
M. PETRYSHYN 50.00
M. PETRYSHYN 25.00
• PETRYSHYN. 50.00
A. PIASECKYJ 10.00
O. PIASECKYJ 25.00
C. PICH 10.00
M. PICKERING 20.00
L. PIDSTRYHACH 25.00
M. PILIPSHEN 10.00
A. PINKO 20.00
V. PIPA 5.00
R. PISOCKYJ 50.00
T. PITIAK 20.00
N. PITULA 50.00
N. PIZNAK 20.00
M. PLASKONOS 20.00
S. PLATOSH 5.00
A. PLATUSZ 5.00
O. PLESZKEWYCZ 25.00
B. POCHTAR 10.00
B. POCHTAR 50.00
P. POCHTAR 10.00
M. POCZTAR 10.00
H. PODHUREC, V. 10.00
E. PODOLAK 18.61
J. PODOLAK 10.59
B. POHOKA 10.00
H. POLCHE 10.00
V. POLETZ 10.00
L. POLIFKO 5.00
W. POLOVCHAK 30.00
R. POPADIUK 20.00
T. POPEK 25.00
S. POPERECZNYJ 25.00
O. POPIL-BOZIO 5.00
E. POPIUK 25.00
O. POPOVYCH 100.00
W. POPRYCZ, M.D. 25.00
M. PORYTKO 20.00
M. POSTUPACK, JR 10.00
T. POTIENKO 10.00
M. POWCH 10.00
K. POWELL 25.00
M. PRESSEY 50.00
S. PREZIMIRSKI 20.00
M. PRIATKA 25.00
O. PROCHORENKO 100.00
E. PROCINSKY 10.00
O. PROCINSKY 100.00
M. PROCIUK 25.00
M. PROCYK 25.00
M. PROCZKO 20.00
I. PROKOPYSHYN 10.00
I. PRUGLO 50.00
O. PRYCHKA 25.00
A. PRYSHLAK 25.00
I. PRYSHLAK 10.00
J. PRYSTASH 10.00
J. PRYSZLAK 25.00
T. PRYTULA 100.00
P. PUNDY, M.D. 25.00
V. PUSHKAR 100.00
O. PUSZKA 25.00
E. PYK 25.00
M. PYLYPCZUK 25.00
S. PYLYSHENKO 50.00
W. PYRIH 10.00
N. PYSHKO 9.00
P. PYSHKO 20.00
S. PYTAK 5.00
A. PYTLAR 25.00
O. RADYSH 10.00
J. RAFFERTY 25.00
I. RAK 100.00
O. RAK 20.00
R. RAK 50.00
A. RAKOWSKY 50.00
H. RAKOWSKY 10.00
R. RAKOWSKY 25.00
V. RAMOS 25.00
S. RANIUK 20.00
M. RAPACZ, JR. 15.00
S. RAPAWY 50.00
O. RATYCH 25.00
T. REBET 12.00
H. REGAN 50.00
M. REJNAROWYCZ 25.00
A. RENICK 25.00
M. RESSETAR, M.D 15.00
REV. D. LAPOLLA 50.00
REV. J. PRUNSKIS 5.00
REV. W. CZEKALUK 20.00
I. RICHARDSON 10.00
C. ROBERTS 5.00
O. ROBINSON 10.00
ROCHESTER UK.FCU 25.00
I. ROGUTSKY, D.D 25.00
B. ROHOWSKY 25.00
E. ROKISKY 100.00
W. ROMANIUK 10.00
E. ROPKE 10.00
J. ROSOLOWICZ 10.00

(Закінчення на стор. 5-ій)

Одержані пожертви від 10/20/90 — 12/3190

Закінчення зі стор. 4

D. ROTH	25.00
J. ROZANKOWSKY	25.00
S. RUBASH	10.00
S. RUBEC	25.00
G. RUDENSKY	50.00
M. RUDENSKY	100.00
R. RUDNITSKY	10.00
P. RUDY	20.00
A. RUDYK	25.00
I. RUDYK	8.00
A. RUSNAK	5.00
G. RUSYN, M.D.	25.00
E. RYAN	10.00
L. RYSHAWY	15.00
T. HORBACHEVSKY	20.00
N. SADOVSKY	50.00
O. SAJEWYCH	15.00
N. SALABAY	2.00
H. SALDAN	20.00
J. SALDYT	100.00
M. SALDYT	10.00
A. SALEWYCZ	10.40
U. SALEWYCZ	10.95
S. SAMBOY	25.00
D. SAMOTULKA	25.00
N. SANKO	10.00
D. SARACHMON	10.00
R. SAS	25.00
A. SASYK	25.00
E. SASYNIUK	25.00
A. SAVAGE	25.00
G. SAWCHAK	15.00
J. SAWCHUK	10.00
P. SAWCHUK	10.00
N. SAWICKI	25.00
V. SAWICKI	25.00
E. SAWKA	20.00
A. SAWULA	5.00
R. SAWYCKY	50.00
V. SCHALDENKO	25.00
M. SCHARKO	100.00
A. SCHARUNOVYCH	10.00
T. SCHMOTOLOCHA	20.00
S. SCHRENKO	50.00
SCOPE TRAVEL.	20.00
A. SCOTT	10.00
M. SCYOCURKA	50.00
A. SEDORAK	25.00
M. SEDOROWITZ	25.00
D. SEIFERT	50.00
L. SEMANYSHYN	38.58
D. SEMBROT	15.00
M. SEMCHYSHYN	50.00
R. SEMCZUK	5.00
L. SEMENIUK	100.00
P. SEMENIUK	100.00
A. SENCHY	25.00
A. SENENKO	10.00
M. SENETA	20.00
V. SENEZHAK	20.00
V. SENEZHAK	58.11
A. SENKOWSKY,D.D.	25.00
G. SENYK	10.00
J. SENYK	25.00
S. SENYK	20.00
A. SERAFYN, PH.D.	50.00
M. SERDIUK	25.00
O. SHAMRAJ	25.00
J. SHARAMANDA	20.00
S. SHASHKEWYCH	20.00
O. SHATYNSKI	10.00
W. SHATYNSKI	10.00
J. SHAWNIK	50.00
B. SHEBJNCHAK, M.	50.00
N. SHELIGA	20.00
C. SHEPELAVEY	25.00
T. SHEPELAVY	25.00
V. SHEVCHENKO	15.00
L. SHEVCHIK	50.00
M. SHEVCHUK	10.00
R. SHEVCHUK	5.00
W. SHEVCHUK	25.00
S. SHEVKUN	25.00
C. SHEWCZUK	10.00
M. SHIELDS	10.00
M. SHMIGEL	25.00
Y. SHTOYKO	50.00
T. SHULKA	5.00
A. SHUMEYKO	25.00
C. SHUSHKOWSKI	10.00
I. SHUST	100.00
I. SHYMKIW	25.00
V. SHYPRYKEVICH	20.00
J. SICHYNSKY,R.A	10.00
S. SIDLARCHUK	20.00
J. SIERANT	200.00
P. SIDKALO	25.00
I. SIRKO	20.00
Z. SIRYJ	25.00
Z. SKALSKY	25.00
D. SKASKIW	5.00
I. SKIRA	20.00
A. SKOP	100.00
V. SKOP	25.00
M. SKOTYNSKY	32.00

P. SKRABUT, JR.	15.00
B. SLABYJ	10.00
W. SLAWIATYNSKY	25.00
L. SLOBIDSKY	10.00
D. SLOBODIAN	15.00
H. SLOBODIAN	25.00
S. SLUKA	10.00
A. SLUSARCZUK	25.00
S. SLYSH	20.00
G. SLYWKA	25.00
J. SLYWKA	25.00
W. SLYZ	20.00
I. SMITH	5.00
M. SMITH	5.00
M. SMITH	15.00
S. SMITH	5.00
Z. SMITH	50.00
R. SMYK	20.00
R. SMYK, M.D.	25.00
P. SNIHUROWYCH	7.00
W. SOCHAN	20.00
L. SOCHOCKYJ	15.00
M. SOCHOR	5.00
A. SOKOLOWSKI	8.00
P. SOKOLSKI	100.00
A. SOKOLYSZYN	25.00
M. SOLCZANYK	8.00
J. SOLDRESSEN	10.00
M. SOMKAYLO	25.00
H. SOMYK	5.00
I. SONEVYTSKY	25.00
R. SOSENKO, M.D.	25.00
S. SOSNICKY	25.00
B. SPELLMAN	10.00
C. SPIAK	5.00
R. SPIKULA	20.00
M. SPRATFORD	30.00
L. SPRINGER	20.00
SR JEROME OSBM	10.00
SRS.SERVANTS BVM	15.00
ST ANDREW'S FCU	20.00
A. STABERG	25.00
D. STACHIV	20.00
E. STAKHIV	20.00
G. STAROSOLSKY	25.00
T. STAROSTA	20.00
A. STARJCH	10.00
T. STARJCH	10.00
C. STASIUK	7.00
J. STASIUK	10.00
P. STASIW	25.00
G. STAWNYCHY	20.00
L. STEBELSKY	100.00
E. STECKIW, M.D.	20.00
S. STEFANCHUK	10.00
N. STEFANOWICZ	10.00
A. STEFENUCK	5.00
M. STEHNICKY	100.00
W. STEPNIOWSKI	10.00
O. STERCHO	50.00
R. STETKIEWYCH	100.00
S. STINE	10.00
M. STOCK	25.00
A. STOGRYN	25.00
J. STOJKO	100.00
B. STOROZUK	20.00
W. STOROZYNSKY	15.00
A. STRILBYCKYJ.	50.00
W. STROKON	10.00
Z. STROMECKYJ	100.00
M. STRYZAK	11.08
O. SUBERROC	20.00
W. SUCHORSKY	20.00
A. SUESS	50.00
J. SUSHKO	10.00
L. SUSHKO	25.00
W. SUSHKO	15.00
M. SUSLA	10.00
C. SWANSON	10.54
H. SWIATKIWSKY	20.00
S. SWIATKIWSKY	15.00
M. SWINCHUCK	20.00
J. SWITALSKI	5.00
P. SWITNICKI	15.00
J. SYDIR	10.00
M. SYDOR	10.00
J. SYDORENKO	25.00
M. SYDORKO	25.00
J. SYDOROWYCH	10.00
R. SYSYN	25.00
Z. SYWAK, DR.	10.00
W. SZCZEBETIUK	10.00
L. SZCZERBA	25.00
J. SZELEST	10.00
A. SZISH	25.00
S. SZKAFAROWSKY	20.00
B. SZPAK	10.00
J. SZYSZKA	20.00
M. TANIN	10.00
T. TARACHIWSKY	20.00
B. TARAN	15.00
F. TARAS	15.00
L. TARASCHUK	5.00
G. TARASIUK	25.00
L. TARNAVSKY	10.00

B. TARNAWSKY	10.00
G. TARNAWSKY	50.00
P. TARNAWSKY	10.00
J. TASCHUK	25.00
S. TATARENKO	10.00
O. TATUNCHAK	50.00
J. TELESHEFSKY	25.00
J. TELIHA	10.00
P. TELISHEWSKY,D.	20.00
G. TEMNYCKY,M.D.	20.00
J. TENIUCH	50.00
J. TERLECKYJ	20.00
M. TERPAK	25.00
J. TERPKO	50.00
P. TERREBETZKY	25.00
A. TERSHAKOVEC	25.00
T. TESZCZUK	20.00
D. TKACH	20.00
G. TKACH	15.00
A. TKACZ	5.00
R. TOLUBIAK	10.00
N. TOMYCZ,M.D.	50.00
A. TONKOSCHKUR	25.00
R. TORIELLI	25.00
A. TRASKA	50.00
R. TRATCH	20.00
M. TRENDOWSKI	50.00
M. TRENZA	20.00
R. TRESNIOWSKY	25.00
S. TROFIMENKO	10.00
N. TROJAN	20.00
V. TROJAN	50.00
I. TROMSATURCZAK	12.00
W. TUPYCKYJ	20.00
W. TUPYCKYJ	50.00
J. TURCHAN	20.00
P. TURCHYK	10.00
L. TURCHYN	15.00
B. TURCZENIUK	25.00
M. TURCZYN	25.00
S. TURCZYN	20.00
M. TURKO	15.00
J. TURKO BODROCK	15.00
I. TURTIAK	25.00
P. TURULA	10.00
J. TUSTANIWSKYJ	25.00
E. TUTKA	5.00
M. TUZIW	25.00
S. TWEED	10.00
N. TYCHNOWITZ	10.00
M. TYMCHYSHYN	20.00
S. TYMIAK	25.00
M. TYMKOW	10.00
S. TYSZCZENKO	10.00
UK.S&L ASSN,PHIL	50.00
M. ULANOWICZ	20.00
UNA BRANCH 234	25.00
UNA BRANCH 67	100.00
UNA DIST.COM.NEW	50.00
A. URBAN	25.00
G. USHYTKO	100.00
M. USZTAN	30.00
A. UZVIAK	100.00
V.REV.P.HRYNYSHYN	25.00
M. VENNETT	25.00
V. VINYCH	10.00
W. VOINOV	20.00
M. VORONA	50.00
P. VORONA	15.00
R. VORONKA	20.00
R. VOYCHAK	10.00
W. WADUCKY	25.00
G. WAGNER	20.00
J. WAJDA	12.21
S. WALCZUK	25.00
T. WALDMAN	20.00
M. WALIGUN	3.00
S. WANDIO	20.00
M. WANIO	20.00
M. WASKUL	50.00
O. WASYLIW, PH.D.	30.00
P. WASYLKEVYCH	10.00
M. WASYLUK	10.00
M. WASYLYK	25.00
R. WASYLYNA	25.00
E. WATERS	25.00
R. WAWRIW-LABINSK	20.00
S. WAWRYSZCZUK	25.00
P. WAYNER, JR.	10.00

J. WEDMEDYK	25.00
G. WELYCZKOWSKY	25.00
M. WENGRENOVICH	15.00
P. WENGRYN	10.00
M. WERBINSKI	10.00
C. WHITAKER, JR.	20.00
J. WIATR	10.00
M. WIEGAND	20.00
M. WIJTEK	25.00
S. WILCHACKY	10.00
J. WILLIAMS	10.00
C. WILSON	25.00
L. WILSON	25.00
J. WISLOCKY	25.00
S. WIVCHAR	15.00
J. WIVCZAR	5.00
P. WIZNIAK	25.00
A. WOJCHAK	50.00
E. WOJTECHKO	20.00
E. WOJTECHKO	5.00
J. WOJTOWICZ	25.00
M. WOJTOWYCH, M.	100.00
D. WOLANSKY	20.00
T. WOLANSKY	25.00
S. WOLANYK	10.00
S. WOLCHUK	20.00
F. WOLOCK	25.00
L. WOLOSHENIUK	10.00
S. WOLOWNIK	25.00
W. WOLOWODIUK	50.00
P. WOLYNIEC	25.00
S. WORGUL	20.00
R. WOROBEL	10.00
L. WOROBKEVICH	25.00
P. WOROBY	10.00
J. WORONIAK	10.00
V. WORTH	10.00
A. WOSKOB	50.00
A. WOWK	15.00
S. WOWK	25.00
J. WOZNIK	25.00
N. WROBLEWSKY	20.00
W. WRONSKYJ	50.00
S. WUSOWYCH-LULE	25.00
D. WYLDER	5.00
R. WYNNYK	25.00
O. WYSCHATYCKY	5.00
M. WYSOCZANSKI	25.00
O. XENOS	10.00
L. YACIW	25.00
O. YACYK	20.00
V. YANOSCHAK	10.00
M. YARYMOVYCH	50.00
T. YARYMOVYCH	10.00
G. YAWORSKY	20.00
C. YEACHISHEIN	20.00
I. YEVICH, M.D.	10.00
N. YEWSHENKO	50.00
O. YURCHUK	10.00
I. YURCHYSHYN	10.18
J. YURKOWSKI	25.00
P. YURKOWSKI	25.00
V. ZABIJAKA	10.00
B. ZABKO-POTAPOVI	25.00
N. ZABRODSKY	25.00
D. ZACHARIASEWYCZ	20.00
J. ZACHARKIW	10.00
S. ZACHARKO	10.00
O. ZACZKO	20.00
A. ZAJAC	20.00
T. ZALUCKY	100.00
I. ZALUCKY,D.D.S.	25.00
I. ZAPLATYNSKY	25.00
J. ZAPLITNY	25.00
M. ZARYCKY	25.00
Z. ZARYCKY	20.00
D. ZAWADIWSKYI	20.00
I. ZAYAC	10.00
S. ZDAN	50.00
J. ZELTONOGA	10.00
J. ZERUCHA	25.00
E. ZETICK	25.00
A. ZIELYK	10.00
W. ZIEN	25.00
A. ZIN	10.00
M. ZUBAL	25.00
Z. ZUBKO	25.00
C. ZUBRITSKY, III	50.00
N. ZYNJUK	10.00
A. ZYTYNSKY	25.00

IN MEM. KYLYNA MATULA

B. Kuchynsky $30.00

IN MEM. WASYL MATIYEW

M. Semenec $100.00

IN MEM. ANNA KURYLKO

M. Szypula $100.00

Сума чеків: 1506. Сума пожертв: $41,241.11.

Дотації від членів, які переслали нам свої дивідендові чеки, видані у 1990 р.

Відд. ч. 8
S. SMITH

Відд. ч. 10
B. BASS

Відд. ч. 12
T. CZUJ MD
W. GERENT MD
A. GULYCZ
R. GULYCZ
A. HORBEZ
W. KOWINKO
R. LUCHKAN
S. LUCHKAN
V. MAMCHUR
A. PROVOST
I. PROVOST
R. PROVOST
H. SACHOK
W. SALAK
W. SAMOFAL
A. SZENDIUCH
G. SZENDIUCH
V. SZENDIUCH
W. WOLOSHKO
V. ZACHARIASEWYCZ

Відд. ч. 13
M. SOSIAK

Відд. ч. 15
O. HARADECKA
A. NOWOSIWSKY
I. NOWOSIWSKY
I. NOWOSIWSKY
M. NOWOSIWSKY
T. NOWOSIWSKY
V. SEMIANCEV

Відд. ч. 16
A. HUDAK
P. HUDAK
P. HUDAK

Відд. ч. 25
A. BUK
C. BUK
D. BUK
G. BUK
N. DZIADIW
S. KACZARAJ
H. MUZYKA
C. PELENSKI
J. PELENSKI
O. SCHOLDRA
O. SHANDOR

Відд. ч. 29
T. O NEILL

Відд. ч. 32
S. MAKSYMIUK

Відд. ч. 39
C. ARMSTRONG
S. ARMSTRONG
M. BARTOSZYK
U. KRAWEC
R. PROSKURENKO
M. SCHUTER
O. SENYK
M. VYTVYTSKY

Відд. ч. 42
H. POPYK
M. ZADOROZNY
S. ZADOROZNYJ

Відд. ч. 47
A. CEHELSKY

Відд. ч. 51
I. IWANUS
G. SMYSZNIUK
N. SMYSZNIUK
O. SMYSZNIUK

Відд. ч. 53
J. PETRUSCAK MD

Відд. ч. 59
K. KOTYLO
S. TARASIUK
J. TERLECKY REV

Відд. ч. 63
T. MAGDY
T. MAGDY

Відд. ч. 67
D. CACCHILLO
B. LYPEN
J. LYPEN

Відд. ч. 75
I. KORNYLO

Відд. ч. 76
M. DACKIWSKY
J. KOPINA
T. SHEGEDYN

Відд. ч. 81
J. NYKYFORCHYN

Відд. ч. 82
A. JACIUK
E. JACIUK
M. JEWICZ
M. JEWICZ
P. JEWICZ
P. JEWICZ
R. KELLEY
M. KIRICHENKO
G. LEVCHENKO
B. MELNYCZUK
A. PRYCHODKO
A. PRYCHODKO
K. WASYLCHENKO

Відд. ч. 88
B. BABIJ DR
M. HEIMUR
A. KOWALSKY
B. KOWALSKY
L. MURSKYJ
L. SCHOLDRA
G. ZASLAWEC

Відд. ч. 94
T. BEREZOWSKY
C. HNATCZUK
W. HNATCZUK
N. WICHAR
S. WICHAR SR

Відд. ч. 103
J. JABLONSKY

Відд. ч. 106
N. LEWYCKY
N. LEWYCKY
S. STADNYK
D. WEISS

Відд. ч. 130
M. BELENDIUK
W. PICH
P. WERBOWSKY JR

Відд. ч. 146
A. NYKYFORIAK
C. NYKYFORIAK
E. NYKYFORIAK
M. NYKYFORIAK
J. SOROKA
M. USTYMENKO

Відд. ч. 153
J. BOBYNSKY
I. KUSHNIR
L. KWASNYCKY
A. LUCKYJ
A. POCHOZAJ
A. POCHOZAJ
W. PROCHORENKO
G. RYBAK
R. SALAK
W. SALAK DR

Відд. ч. 155
K. KOWALUK
M. KOWALUK
V. KOWALUK

Відд. ч. 158
T. BEDRIY
L. KUCZERSKA
L. KUCZERSKA

Відд. ч. 165
O. BLAZETSKY
B. MASYK MD

Відд. ч. 168
G. KARACZ
M. KARACZ

Відд. ч. 170
L. KACHNYCZ
L. KACHNYCZ

Відд. ч. 171
G. JAWNY DR.

Відд. ч. 175
W. PAPIZ
W. PAPIZ

Відд. ч. 182
I. MARCHENKO

Відд. ч. 183
A. BORSHCH
I. BORSHCH
I. BORSHCH
I. BORSHCH
D. HAZEN
L. KAZIJEWICZ

Відд. ч. 184
A. RYNCHAK
J. RYNCHAK

Відд. ч. 200
S. TURKALO
N. ZOBKIW

Відд. ч. 204
M. HOSHOWSKY

Відд. ч. 214
O. ORYSHKEWYCH
E. PEREJMA

Відд. ч. 216
R. LEWYCKYJ
W. MYCHALYSZYN

Відд. ч. 217
S. HUSSAR

Відд. ч. 221
O. PILECKA
A. POMIRKO
S. PRUC

Відд. ч. 222
T. ZAHAJEWYCZ

Відд. ч. 224
C. KASSARABA
N. KASSARABA

Відд. ч. 226
A. KUZMYCH
C. KUZMYCH
L. KUZMYCH
R. KUZMYCH

Відд. ч. 233
C. OSADSA

Відд. ч. 240
P. KINASZ
P. KINASZ

Відд. ч. 253
S. HARASYMIW

Відд. ч. 257
M. KOLTUSKY REV
M. SCHWEJKO

Відд. ч. 274
A. MUSIYCHUK

Відд. ч. 283
W. DROCZAK
M. JUSKOW
B. LATANYSHYN
J. LATANYSZYN
N. MYTNYK
D. TROCIUK
M. TROCIUK
A. WOLCZEK

Відд. ч. 286
O. BALUTANSKI

Відд. ч. 295
T. DURBAK REV

Відд. ч. 303
W. PYTLOWANYJ JR

Відд. ч. 307
B. KAWCZAK

Відд. ч. 316
W. DELKEWYCZ
W. IWANCIW
J. SWEREDA
J. SWERYDA

Відд. ч. 325
S. DEMIANCZUK

Відд. ч. 327
E. SHARANEVYCH

Відд. ч. 331
G. CHRISTIAN

Відд. ч. 336
I. IWANYCKY

Відд. ч. 337
H. SADYCHAK
A. SEREDYNSKA

Відд. ч. 339
A. SHWED

Відд. ч. 340
M. LUCYK
E. MAKAR
I. MAKAR
J. MAKAR
S. MAKAR

Відд. ч. 343
K. SWERYDA
M. SWERYDA

Відд. ч. 345
D. ANDRUS
N. GRANOVSKY
P. GRANOVSKY
R. GRANOVSKY
G. KNIAZ
S. KUPRIAN
L. MARUSCHAK
R. RYBAK
R. RYBAK

Відд. ч. 346
J. FISCHER
M. KULYK

Відд. ч. 352
C. KACZMAR
G. KOCIUBA
W. PASTUSZOK

Відд. ч. 353
D. WIZNYCIA

Відд. ч. 354
N. BRAY
A. DASZKO
A. DASZKO

Відд. ч. 358
K. KASTRANEC
M. KASTRANEC
M. KASTRANEC
O. KASTRANEC
P. KASTRANEC
A. KRAWCHUK

Відд. ч. 360
M. BERGENSTOCK
S. DOROSZCZAK MD
M. PANKIW
M. PEREYMA

Відд. ч. 361
M. SOBENKO
K. WALCHUK
W. WALCHUK

Відд. ч. 364
M. KMIOTEK
I. SZYNGIRA

Відд. ч. 367
S. HRYCELAK
M. HRYCELAK JR
G. SAVAGE

Відд. ч. 368
K. BACWYN
W. BACWYN
A. PACAY

Відд. ч. 371
B. MAK
L. MAK

Відд. ч. 375
J. BORODIAK
S. LOBODENKO
S. LOBODENKO
O. LUKASEWYCZ
O. LUKASEWYCZ
M. MANDYBUR
K. PALIJ
M. POPYK
M. POPYK
M. POPYK
W. SAHASAYLO
D. SCHABLA
M. SHWED
B. SIRYJ
I. STCHUPAKIWSKY
O. WOSKOBIJNYK
O. WOSKOBIJNYK
O. WOSKOBIJNYK

Відд. ч. 377
O. LISS

Відд. ч. 379
F. HAWRYSZKIW
A. KURICA
S. KURICA
I. KURITZA MD
A. PLESZKEWYCZ
E. PLESZKEWYCZ
E. PLESZKEWYCZ
O. PLESZKEWYCZ
A. TYTUS
E. TYTUS

Відд. ч. 385
E. CIRO
E. CIRO

Відд. ч. 394
M. KNICHEL

Відд. ч. 397
M. CISYK

Відд. ч. 399
O. DMYTERKO
L. ZARYTSKY

Відд. ч. 402
A. KLUFAS
B. NALYWANY
A. TENIUCH
A. TENIUCH
J. TENIUCH
M. TENIUCH
P. TENIUCH

Відд. ч. 407
M. HALUK

Відд. ч. 414
O. KRILL

Відд. ч. 423
A. HURTOWYJ
P. HURTOWYJ

Відд. ч. 424
L. HOFFMAN REV
P. HUZWA
D. MAXYMIUK

Відд. ч. 430
N. KUSHNIR
M. KUSZNIR
N. KUSZNIR
M. KUZMOVYCZ
T. KUZMOVYCZ
M. KUZMOWYCZ
A. WONTORSKY
C. ZELINSKA
E. ZELINSKA
A. ZELINSKY

Відд. ч. 432
I. DUDA
T. DUDA
T. DUDA
D. HALUSZKA
O. HALUSZKA
N. HALUSZKA
G. IWANCIW
N. LEWICKI
O. MAKSYMIW
W. MARKO
I. MATCHUK
N. PRYSZLAK
S. PRYSZLAK
T. SKOCYLAK
J. WITYK

Відд. ч. 437
A. SZYLO

Відд. ч. 440
A. BILINSKY

Відд. ч. 450
R. KEKISH
U. KEKISH

Відд. ч. 457
C. LEONARD

Відд. ч. 464
A. CHOMYN
E. CHOMYN
N. CHOMYN
R. CHOMYN

Відд. ч. 472
R. HAWRYLAK

Відд. ч. 473
A. MURPHY
D. MURPHY
M. WYNNYCKYJ

Відд. ч. 487
H. MYRONIUK

Відд. ч. 488
D. MYKYTA
O. MYKYTA

Відд. ч. 489
W. KATICH
N. KWASNY
A. WYBACZYNSKY
G. WYBACZYNSKY
J. WYBACZYNSKY
M. WYBACZYNSKY
T. WYBACZYNSKY
T. WYBACZYNSKY
T. WYBACZYNSKY

Відд. ч. 490
M. CZAJKIWSKYJ
A. PETRIW
M. SCHMIDT

Відд. ч. 503
W. SOPRUNIUK

Сума чеків: 348. Сума пожертв: $7,995.83

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ минулої неділі подав до відома, що значно зменшує кількість службовців американської амбасади в Аммані, столиці Йорданії, а з тим і консульські послуги. Це повідомлення тільки підкреслює важливість недавніх попереджень всім американським громадянам, щоби відклали на майбутнє свої запляновані поїздки до Йорданії та наказ про негайний від'їзд всіх не конечних службовців та їхніх родин. Знавці та спостерігачі подій на Близькому Сході твердять, що в Йорданії дуже погіршилося загальне наставлення до американців.

Свято державности в Гантері

Гантер, Н. Й. (О. К. — р.) у місцевій церкві в неділю, 20-го січня о. д-р Володимир Фіґоль відправив Божественну Літургію в намірені українського народу.

В мотелі „Ксеня" відбулися святочні сходини.

Фронтову стіну прикрашував прапор, що був перевезений з Києва, як дарунок голодуючих студентів, а також картини золотоверхих бань наших церков у Києві пензля Людмили Морозової.

Сходини започаткував молитвою отець д-р В. Фіґоль. Інж. В. Левицький пояснив історію цього надзвичайного прапора. Текст IV Універсалу відчитала Іванна Коць. Слідував могутній „Запорізький марш" виконаний київським ансамблем народних інструментів під дириґентурою В. Гуцула, награний на стрічці.

Ольга Кобзяр прочитала доповідь про історичні події, що увінчалися IV Універсалом, а за рік проголошенням злуки всіх українських земель в одну нероздільну Українську Народну Республіку. Після реферату прослухали „П'єсу для оркестри", написану Б. Боярським для того ж київського ансамблю народних інструментів (на стрічці).

І Коць відчитала вірш М. Вереса „Універсал". Слідувала пісня „Гей у лузі червона калина" виконана хором „Гомін" зі Львова, награна під час їхнього турне по Америці.

Глибоке враження на всіх присутніх зробила поезія Олександра Олійника „Софія", що її відчитав М. Коць.

Національним гимном закінчено святочні сходини.

Ми теж частина світу

Шукаючи шляхів допомогти студентам та науковцям з України набути „закордонного" досвіду, Освітня Фундація Петра Яцика в Торонто нещодавно видала довідник стипендій та фінансових підтримок, які існують по цілому світі як заохочення до навчання, проведення наукових досліджень, пошуків тощо. Першочерговою метою довідника є надання можливості нашим студентам чи науковцям нав'язати безпосередні контакти з установами вищої освіти ЗСА, Канади, країн Европи, Африки та Азії.

Хоч за навчання у країнах західнього світу потрібно платити і часом чималі гроші, існує безліч різноманітних стипендій чи просто фінансових допомог для людей, які мають бажання і потенційні можливості вчитися, але обмежені у фінансах. Грошові допоміжні акції добірково стосуються чужинецьких студентів (у тому числі з України). Знаючи це, упорядники довідника Борис Балан та Франко Дяковський написали масу листів у всі куточки світу з головним запитом — чи могли б вони прийняти кращих студентів чи кваліфікованих науковців з України на навчання або на наукову працю у тій чи іншій галузі науки до своєї учбової установи. Відповідей прийшло багато... Ось що каже про це Борис Балан: „Перебираючи багаточисельну кількість відповідей з університетів, дослідницьких інститутів, професійних шкіл з різних частин світу, ми переконалися, що зацікавлення західнього світу у вишколенні людей з України велике. Гроші, які ці наукові інституції пропонують, достатні для покриття усіх необхідних коштів: помешкання, харчування, плати за навчання тощо.

У довідник включені програми фінансового утримання для осіб, що мають бажання вчитися чи проводити дослідження на Заході у різних галузях суспільних, точних, природничих і гуманітарних наук, медицини, технології, інженерії та мистецтва. В основному стипендії призначені для молодих вчених та спеціялістів, що недавно захистили наукові степені, для випускників вузів, які проходять дипломну практику і для досвідчених науковців та спеціялістів, що працюють над своєрідними проєктами і темами. Одним з найважливіших факторів у прийнятті кандидата є знання іноземної (переважно англійської) мови. Також важливими є наукові досягнення кандидата, його професійний або дослідницький досвід, а також рекомендація іншої, більш досвідченої особи у тій самій ділянці (бажано з Заходу).

Структура довідника є дуже простою. В основній частині подані стипендії та фінансові допомоги у порядку певних галузей. Кожний запис також має певну систематичність: у певному місці зазначено суму стипендії, далі — кількість стипендій на рік, також мету стипендії та адресу інституції, що пропонує цю програму. Вступ у довідник детально роз'яснює це. В додатку упорядники помістили коротку замітку про систему вищої освіти на Заході.

Так, пробитися крізь жорстоку конкуренцію Заходу буде нелегко, але довідник дає можливість пробувати і добиватися — найкращий буде прийнятий на ту чи іншу програму. Довідник вийшов англійською мовою, окрім вступу та примітки, що перекладані також на українську мову.

У саму ідею видання такого довідника Петро Яцик, засновник фундації, вкладає певну концепцію допомоги Україні.

„Моїм бажанням не є дати синові рибу, щоб він зробив собі вечерю, як каже стара китайська мудрість, а радше навчити сина ловити рибу: тоді він сам вечерю зварить — себе нагодує і іншим допоможе, — каже він. — Та чи інша нація славиться своїми найкращими особистостями: керівниками та господарями, Україна є також частиною світу, і тому метою нашої фундації є допомогти Україні виховати нову ґенерацію найкращих, які вміли б господарювати і приносити користь у формі кінцевого результату. Такі люди — підстава кожної нації.

Окрім видання довідника діяльність фундації є різноманітною. Заснована тільки у 1986 році, вона вже встигла пробробити чималу працю. Створення Осередку досліджень історії України ім. Петра Яцика в Канадському Інституті Українських студій в Едмонтоні було найважливішим їїдосягненням. Сьогодні центр розростається як одна з небагатьох найбільш важливих інституцій з вивчення історії України в цілому світі. Першим важливим проєктом осередку є переклад на англійську мову та продовження до сучасного часу монументальної історії Михайла Грушевського. Центр займається виданням монографій — нових праць та перекладів. На 1991 рік уже заплановано видати працю професора Владислава Серчика з Білостоцького Філіялу Варшавського університету „Гайдамацький рух в Україні XVIII ст." Осередок влаштовує також конференції та групові дискусії з тих чи інших питань української історії. Осередок, як і ціла фундація, видає стипендії. Цього року двоє істориків з України побували в Едмонтоні, отримавши стипендії осередку — Ірина Макар, студентка історичного факультету Львівського університету, та Георгій Касіянов з Інституту історії АН, що провів у Едмонтоні два місяці, працюючи над новою темою „Українська інтелігенція 1920—30-их років."

Фундація Петра Яцика розширяє свою діяльність головно в Торонто, і видання довідника було найважливішою її акцією у цьому місті. Фундація забезпечила житлом двох студентів з України.

Даючи стипендії та фінансові допомоги особам, зацікавленим вчитися, проводити досліди тощо, Освітня Фундація Петра Яцика завжди шукала можливостей використання існуючих на Заході фондів. У цих пошуках і був упорядкований довідник стипендій та фінансових допомог. Перша партія довідників уже була переслана до Києва. Далі фундація має намір широко розповсюдити довідник по всіх вищих учбових установах України, щоб кожний зацікавлений мав нагоду ознайомитися з ним.

Богдан Ткаченко

ВСЯ ДИВІДЕНДА ДО ФОНДУ ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС!

Новообраний голова...

(Закінчення зі стор. 1)

уковців та студентів до ЗСА використовуючи при тому не тільки засоби НТШ але також інших організацій.

Ми мусимо продовжувати і посилювати співпрацю з братніми науковими установами в діяспорі, а рівночасно старатися видавати праці враз із неукраїнськими установами. Тут треба нам також подбати про включення у члени НТШ неукраїнців (не забуваймо, що Айнштайн був членом НТШ і стараймося придбати також кваліфікованих членів для престижу нашого товариства). З тим зв'язане також конечне поширення ролі НТШ в американському науковому світі — поширити це наше вікно у світ”, — як каже д-р Я. Падох.

— Що ви маєте на думці чи стипендії, чи більше активну участь в науковій американській літературі, чи участь в АААСС, яку вже від деякого часу пильно плекав дотеперішній голова?

— Так, тут треба ще більше наголосити важливість українознавчих предметів в американських університетах, статтей на українські теми у „Нешенелітіс Пейперс”, „Славік Рев'ю” і т.п. Також ми мусимо старатися здобувати фонди на окремі проєкти з неукраїнських джерел. Колись НТШ гордилося тим, що не дістає грошей з американських кіл, сьогодні така настанова — це просто анахронізм. Розуміється ми мусимо дальше прохати фондів від нашої громади, яка була для нас завжди щедра, але треба старатися також дістати свою пайку тих фондів, що їх американський Уряд кожного року виділює різним установам і організаціям. Нам слід це зробити не тільки тому, що ці фонди потрібні, як горожанам ЗСА вони нам належаться, але також, щоб піднести престиж нашої організації. Тут повинні зактивізуватися більше ці наші члени, що працюють в американських університетах. Мені здається, що ми замало використовуємо наші позиції в американському світі для плекання науки в рамках НТШ. Конкретно ми повинні мати більше стипендій для українців-студентів, більші можливості, приймати гостей з України і дати їм нагоду виступити на університетському форумі.

— А як ви думаєте конкретно переводити ще кращу, як в останньому році співпрацю з науковцями України?

— У цих фантастичних часах, в яких тепер живемо, стараймося дати українському народові все, що можемо дати, щоб забезпечити майбутній розвиток українського духа та української культури, навіть тоді, коли б не дай Боже, в Україні знову запанував терор сталінізму. Вживаючи здобутки науки на Заході, ми мусимо старатися передати Україні всі ці надбання, яких вона була позбавлена в добі т. зв. застою і саме тут нам слід виробити практичні засоби і методи, щоб зреалізувати цю ціль.

— Чи уважаєте цю справу головним завданням НТШ?

— Так і ні. Ми маємо певні зобов'язання у відношенні до української громади в ЗСА, завдяки якії НТШ є тепер сильною організацією. НТШ має певну традицію служіння громаді і цю традицію треба втримувати. Треба завжди шукати гармонійного співжиття між плеканням об'єктивної науки й служіння громаді. Ми були успішними у цьому напрямі в минулому і я вірю, що ми матимемо ще більші успіхи у майбутньому.

Але головне — це конечне вичуття, що ми частина великої цілости, ми діти однієї матері, які розпорошені по всьому світу працюють різними способами і методами, у різних ділянках та на різних відтинках людського духа, для однієї великої цілі. Приявність на наших зборах голови НТШ зі Львова та інших осіб з українських земель підкреслює цю істину. І тут, на мою думку криється наша сила. Я вірю, що засобими модерної техніки і наснагою нашої національної традиції ми зуміємо спільно вести це велике діло: плекання науки й служіння народові.

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ справ СССР наказало закрити неурядову радіостанцію „Россія”, яка існувала недовго, бо передавання програм з цієї радіостанції розпочалися 10-го грудня минулого року. Передачі включали новинки зі світу і Совєтського Союзу, інтерв'ю, коментарі на різні теми і музичні програмки. Міністерство яке тепер очолюють каґебісти Боріс Пуґо і Боріс Ґромов, на якого ще й досі полюють антикомуністичні повстанці з Афганістану обіцяючи при сприятливих умовинах виконати на нього атентат за масові вбивства цивільного населення під час того, як він був головнокомандуючим совєтських військ в тій країні, заявило кореспондентам, що мовляв, власники радіостанції „Россія” не платили за приміщення і тому треба було їх викинути. В грудні, коли тільки починалась нагінка на демократичні організації в СССР і генералітет армії та КГБ починали перебирати владу в імперії, були зліквідовані програми „Взгляд” і „Авторські телепередачі”. Припинено також діяльність незалежного пресового аґентства „Інтерфакс”. Це ще один приклад наступу на перебудову і демократизацію.

Голос Чорнобиля на на міжнародному форумі

Часто і обширно говорилося у 1990 році на міжнародному форумі про дітей світу: як створити світ безпечним для них, як відшукати бездомних, загублених, безіменних, яке майбутнє забезпечити дітям в останній декаді XX століття, а ще як охоронити дітей-дівчат від дискримінації в їх трактуванні у порівнянні з хлопцями в родині і суспільстві.

І після кількох конференцій, довгих дискусій, рекомендацій і резолюцій — усе з'ясовано у постановах трьох важливих міжнародних документів у системі Організації Об'єднаних Націй. А це є: Конвенція Прав Дитини, що увійшла в силу міжнародного закону після приписаної кількости ратифікацій 2-го вересня 1990 року; Світова Декляpація для Життя, Охорони і Розвитку Дітей і плян акції для імплементації цієї ж Декляpації — оба з 30 вересня 1990 року, підписані головами 71 держави. Акція для ратифікації Конвенції ведеться далі, бо йдеться про те, щоб усі держави — члени ООН взяли на себе обов'язок здійснювати її постанови, що відносяться до всіх дітей світу у віці до 18 року (хіба, що якась держава приймає вчасніший вік для повноліття). Відбуття чотирьох спеціяльних конференцій підтверджує, що увага міжнародної спільноти у 1990 році була спрямована на дітей.

Для пригадки — конференції в Ню Йорку у 1990 році відбулись у такому порядку. В квітні Екзекутива ЮНІСЕФ (Міжнародний Фонд для Дітей при ООН) відбула свої річні наради, а паралельно з цим відбувся шостий форум, який зорганізував „НДЖО Комітет для ЮНІСЕФ” 19—21 квітня. 12—14 вересня відбулася конференція, влаштована департаментом інформації при ООН для НДЖО і зацікавленої публіки з участю понад 1,000 преставників. І на кінець відбулася Світова Вершинна Конференція для Дітей 29 і 30 вересня — з ініціятиви ЮНІСЕФ, а головно його невтомного екзекутивного директора Джеймса П. Грента, а спонзорували її шість держав: Канада, Єгипет, Малі, Пакістан, Мехіко, Швеція.

Участь у цій конференції була обмежена до провідників урядів: президентів, прем'єрів чи королів, які використали цей незвичайний з'їзд не лише для обговорення майбутнього дітей, але й для політично-дипломатичних закулісових розмов, спонуканих загрозою воєнного конфлікту в арабському світі. Все ж підписано два документи, згадані вже Декляpацію і плян акції.

Справа дітей була також на порядку денному засідань Економічно-Соціяльної Ради (ЕКОСОК), що

Представниці СФУЖО перед будинком Об'єднаних Націй в Ню Йорку, які брали участь у конференції Департаменту Інформації для недержавних організацій (НДЖО) 12—14 вересня 1990 року. Посередині Олена Процюк, заступниця голови СФУЖО і делеґатка Світового Руху Матерів (МММ) до ООН, зліва її заступниця Ірина Куровицька, справа Ліда Гладка, референтка зовнішніх справ при СФУЖО.

Фото Дори Рак

відбулася 4—27 липня у Женеві, Швайцарія.

Для українського народу важні ці конференції тим, що там внесено вперше відверто і офіціяльно справу катастрофи Чорнобиля і її довготривалих наслідків для екології та населення. Проблема „Дітей Чорнобиля”, а й взагалі доля дітей у Східній Европі, що терплять внаслідок радикальних соціо-економічних і політичних реформ, поінформували міжнародну спільноту про потребу негайної всесторонньої допомоги.

Найважніше рішення було прийняте на 45-ій сесії Генеральної Асамблеї ООН восени 1990 року. Там же ухвалено складну резолюцію, яку запропонувала ЕКОСОК за підтримкою 113 держав, названу „Міжнародна Кооперація, спрямована на зменшення наслідків чорнобильської катастрофи”.

Це обширна резолюція із довгим узасаднюючим вступом і рядом резолюційних клявзуль. У вступі, що має 11 уступів, з'ясовано причини і потребу такої резолюції. Генеральна Асамблея вказала на глибоке затурбовання наслідками чорнобильської катастрофи для життя і здоров'я населення, поєднаними із серйозними міжнародними консеквенціями.

Спеціяльне занепокоєння викликують нечувані розміри трагічних наслідків для дітей, що потерпіли і будуть далі наражені на небезпеку довготермінової радіяції.

Резолюція стверджує, що потрібні далекойдучі засоби, щоб охоронити населення і довкілля від триваючої радіяції. З цієї причини треба продовжувати переселення населення у здорові околиці та переводити студії радіологічних, соціо-економічних та інших наслідків катастрофи.

Поширення інформацій на конференціях спричинило зріст солідарности міжнародного світу із жертвами Чорнобиля, а головне усвідомило про терпіння тисяч дітей та зродило охоту держав-членів ООН, міждержавних аґенцій (головно ЮНІСЕФ) та недержавних організацій (НДЖО) подати спішно всяку потрібну гуманітарну допомогу для населення Білорусії, України і Російської Федерації. Тож Генеральна Асамблея звернулася з закликом до всіх, щоб добровільними контрибуціями збільшили існуючі бюджетові фонди та подали всіляку потрібну поміч цим пошкодованим областям.

Координацію праці доручено генеральному підсекретареві, а генерального секретаря зобов'язано приготовити звіт із проведеної імплементації постанов цієї резолюції на наступний 46-ій сесії Генеральної Асамблеї (1991 рік), у програму якої буде вставлена окрема точка „Міжнародна кооперація для студій і зменшення наслідків катастрофи в Чорнобилі”.

Загрожені чорнобильською радіяцією терени Білорусії і України стали дослідчим полем наукового світу для технологічних, екологічних і медичних спостережень, щоб збагнути причини і слідкувати за наслідками, а на підставі здобутого досвіду забезпечити світ перед майбутніми нуклеарними катастрофами напередодні XXI століття.

Дора Рак

КРАЇНИ ЕВРОПЕЙСЬКОЇ економічної спільноти одна за одною починають знімати економічні санкції проти Південно-Африканської Республіки, встановлені кільканадцять років тому, коли політика апартеїду в тій країні досягала зеніту. Тепер коли президент ПАР Ф.В. де Клерк вніс до парляменту законопроєкт, на підставі якого політика апартеїду буде знесена, міністри закордонних справ 12-ох европейських країн прийняли рішення знести накладені санкції з передумовою, що вони можуть бути назад введені, якщо уряд білої меншости цілковито не зліквідує політику дискримінації і зрівняння у правах чорних африканців з білими. На цілоденному засіданні у Брюсселі міністри ЕЕС погодилися також дати фінансову допомогу Ізраїлеві, яка, очевидно, включає допомогу для арабів на окупованих землях.

Табір Ляндек —огляд минулого

Коли людина молода, має добру пам'ять, а прожиті роки бачить перед собою мов на великому екрані — ясно, в кольорах, тоді нічого її не спонукує писати спогади. Тоді взагалі не хочеться писати навіть листів. Щоденник до якогось часу справляє приємність, а потім надоїдає. Молодим людям життя не тікає швидко, і їхні спогади коротенькі, без перспективи. Коли мине кілька десятків років, спогади починають докучати, напливати великими хвилями, домагатися, щоб їх утривалити якось, бо їх тягне невидима сила наче в пропасть, у затьмарене забуття...

І власне тоді, коли вони найвиразніші, треба хапати за перо, олівець, сідати за машинку до писання, за комп'ютер — і записувати їх. Скоро, скоро записувати, заким вони живі, бо інак ще пропаде унікальна, хвилююча спадщина для нащадків.

Чи „дипівські” переживання в повоєнних таборах „Ді-Пі” також належать до „хвилюючої спадщини”? Так, належать. Молода ґенерація хоче знати про минуле своїх близьких, далеких, рідних, чужих, щоб зрозуміти сценарій змін, у яких вони мусіли грати різні ролі.

Життя в таборах виринуло з тих самих причин, через одне політичне „ребро”, але не перетворилося в одну і ту саму Еву, тільки в кожнім таборі розвинулося в інший характер, іншу структуру, культуру, інші досягнення, інтриги, тривоги, радости, інші політичні конфлікти, але подібні комітети, подібні пачки „КЕР”, або „каре”, як ми казали, з прекрасними американськими дарами!

Вже багато таборових книг зі спогадами появилося у книгарнях і між людьми, але деякі ще чекають на своє відродження. Книга про табір у Ляндеку (Тироль) є в руках маестрів і чекає на відповідні елементи, щоб могти вийти в світ. Які ж ці „елементи”?

Перше — це гроші, або фонди, або датки в формі леґальних долярів! Але не якісь „страшні” гроші, бо маестри, які працюють над книгою, зроблені з давньої глини і свою працю не порівнюють з вагою золота і не калькулюють. Трохи грошей видавничий комітет призбирав, але не досить, щоб заплатити і папір, і друкаря, і роблення фотокопій з ориґінальних фотографій, і рекляму.

Очевидно, замість датків можна присилати передплати на книжку. Вона буде у м'якій обкладинці, і коли не зайдуть якісь зміни в економії, не виринуть якісь непередбачені неґативні події, вона коштуватиме 15 дол. Дуже дешево, як на теперішні часи і як на книжки. Звичайні, стандартні романи анонімних і сумнівних авторів, які колись коштували 25 центів, тепер навіть на „сейлі” коштують кілька долярів.

Крім грошей треба матеріялів-спогадів про шкільництво, шпиталь, церкви, фотографа (так, Ляндек мав свого професійного фотографа з аванґардними ідеями, але я забула його прізвище!), про комітети, жіночий рух (не споріднений з теперішнім Рухом), традиції, звичаї, працю в кухні, риж з яблуками, грядки під вікнами... Танґо „Ді-Пі”, фуфайки, горохову „зупу”... Візитації, репатріяції, театр, мітинґи, скринінґи, театральні вистави, приділ смальцю і вівсяної кави, кітли рижу, вареного не за приписами з Парижу. Балет, науку столярства, малярства, їзди автом (ніхто авта не мав!), фехтування, танцювання, друкарську штуку і ще якусь науку, ляльки з паперової маси, сандали на дерев'яних підошвах з кукурудзяного листя, різні курси, різні кляси, різні згоди, різні кваси...

Все, все присилайте, на будь-якому папері, без каліграфії, радьте, ганіть, хваліть, питайте, але, прошу, не забувайте. Час утікає, навіть коли стоять непорушно годинники. І світ старіє (не хочу сказати „ми”). Шліть свої твори на адресу: Mr. Pawlo Pidlisny, 2445 Bloor St. West, Toronto, Ont. Canada M6S 1P7.

Тріюмф українського танцю

Заходом Ради слов'янських організацій Америки, 19-го грудня в репрезентативній залі Лінколн Центру в Ню Йорку відбувся слов'янський фестиваль — вечір пісень, музики і танців з участю багатьох етнічних груп: білорусів, болгарів, македонців, поляків, росіян, словаків, словенів, українців, хорватів і чехів. Україна мала нагоду сіяти „у народів вольних колі”, бо була репрезентована любителями танку і балеґу, згуртованих в танцювальній групі „Сизокрилі” під проводом талановитої і працьовитої учительки танців Роми Прийми-Богачевської. Розпочали фестиваль „Сизокрилі” „Привітом”, за що здобули довготривалі оплески. Закінчили його нашим славетним, віками освяченим, захоплюючим „Гопаком”. Публіка була в екстазі, довготривалим оваціям не було кінця.

Група „Сизокрилі” — гордість українських поселенців на сході Америки, більш ніж 10 років виступає перед нашою і чужинецькою публікою у стейтах Ню Йорк, Ню Джерзі, Пенсилвенія і Коннектикат. Їхня учителька Рома Прийма-Богачевська після студій балету у Львові і на Заході в молодому віці виступала як балерина на европейських сценах. В Америці заснувала свою балетну школу. Майже всі члени групи сьогоднішніх „Сизокрилих” — це колишні учні її балетної школи. Сьогоднішні „Сизокрилі” — це або студенти, або молоді спеціялісти, що починають здобувати життєві успіхи. Усі вони відносяться з пошаною і любов'ю до всього, що українське, невимовно поважають і люблять свою учительку; для багатьох вона стала другою мамою в їхньому житті.

Молодим батькам хочу пригадати, що багато років Рома Прийма-Богачевська проводить дуже успішно танцювальні табори, в липні на „Верховині” — оселі Українського Братського Союзу, в серпні на Союзівці, оселі Українського Народного Союзу. В останніх роках про ці табори довідалась українська громада в світі і в них беруть участь діти з Канади, Бразилії, Англії, навіть Австралії.

Мирон Залуцький

Св. п. В. Божик

У середу, 9-го січня ц. р. відійшов від нас в Лос Анджелесі волею Всевишнього відомий в українській діяспорі талановитий диригент хорів Володимир Божик. Залишив він у великому смутку дружину Моніку, сина Богдана, дочку Павліну Мурейну, сестру Іванну Осідач і три внуки.

14-го січня відбувся в українській католицькій церкві Рождества Пресвятої Діви Марії в Лос Анджелесі Парастас у пам'ять покійного Володимира. Парастас відправили Владика Інокентій Лотоцький, парох місцевої Церкви о. Петро Леськів, о. Микита Андрій з Сан Дієґо, о. Осип Чупіль з Феніксу, Арізона, і о. протопресвітер Степан Галик-Голутяк — парох православної церкви ім. св. Андрія в Лос Анджелесі. В короткому слові Владика зазначив, що покійний Слуга Божий Володимир мав особливий талат від Бога, щоб піснею прославляти Слово Боже і піснею служити своєму народові. На другий день, 15 січня, відбулись в цій же церкві похоронні відправи. Велику Св. Літургію відправили отці Петро Леськів, Йосип Редила з Сан Дієґо, Осип Чупіль і Микита Андрій. Присутніми на цій відправі були також священики місцевих православних церков: о. Степан Галик-Голутяк і о. Олексій Лімонченко з української православної церкви св. Володимира. В проповіди о. Леськів відзначив надзвичайну відданість покійного Володимира Богові і народові.

Після Св. Літургії відбулася Панахида за упокій душі бл. п. Володимира Божика. Довжелезна колона авт супроводила покійного на цвинтар в Сан Фернандо. Похоронні відправи провели отці Леськів, Чупіль і Галик-Голутяк. Прощальне слово на цвинтарі виголосили о. Степан Галик-Голутяк, Петро Марцинів від Капелі Бандуристів і Стефанія Шумна від Сестрицтва Пречистої Діви Марії. Під час всіх похоронних відправ співав підсилений хористами православних церков мішаний хор під диригентурою Олі Івах. Цей хор виконував бездоганно досить складні церковні пісні. На закінчення цього сумного обряду похорону відбулася в приміщенні української католицької церкви Рождества Пречистої Діви Марії тризна, яку підготовили жінки з Сестрицтва Пресвятої Діви Марії. На тризні промовляли Богдан Стусь — голова Українського Культурного Осередку, Олександер Рівний від хору „Кобзар” і о. Степан Галик-Голутяк, який прославив покійного Володимира своєю прекрасною поемою. Фільмовий продюсер Богдан Солук висвітлив на екрані один із концертів хору „Кобзар”, яким диригував бл. п. Володимир Божик. На закінчення тризни сестра покійного Володимира Іванна Осідач подякувала всім отцям, промовцям і українській громаді за те, що своєю участю в похороні виявили любов і пошану до покійного маестра Володимира Божика.

Володимир Божик народився 1908 року в Раві Руській, Західня Україна. По закінченні музичних студій в консерваторії, спеціялізуючись в диригентурі, Володимир відразу включився в музичне життя. Обдарований гарним голосом (тенор), виступав у Варшаві, а опісля зорганізував свій мішаний хор і з ним концертував з великим успіхом в Західній Україні, Польщі і Німеччині. В листопаді 1944 р. була створена в Німеччині Капеля бандуристів ім. Шевченка, і Володимир Божик став диригентом капелі. Разом з мистецьким керівником Григорієм Китастим ця капеля розносила красу української пісні по Европі, а згодом в ЗСА і Канаді. В 1960 році Володимир оселився в Лос Анджелесі в Каліфорнії і там 30 років провадив церковний хор при місцевій українській католицькій церкві і світський хор „Кобзар” при Українському Культурному Осередкові. Його хори були на високому мистецькому рівні. В його інтерпретації пісень відчувалось не лише добру професійну диригентську руку, але й глибоке розуміння краси української пісні.

Відійшов від нас великий християнин, активний громадянин і щирий патріот.

Ігор Лесик

Відзначення Дня українського політв'язня у Дітройті

Як і попередніми роками, Дітройт відзначив цей сумний день соборним Молебнем та короткою програмою. Присутність усіх українських священиків відразу надала величавости цій відправі. Хтось міг би подумати, що на п'ятому чи шостому році відлиги це відзначення могло би бути неактуальним. Але ми знаємо, що українці далі замкнені у в'язницях і, як зазначив у своїй проповіді Владика Олександер Биковець, ми ніколи не перестанемо їх згадувати. Бо згадуємо не лише померлих та живих, але також мусимо згадати тих, котрі ще не народились.

Якщо наш український народ ще існує на Божому світі, сказав Владика Олександер, якщо він перемагає різні поневолення і знову й знову, як фенікс, устає з руїни й підносить свій голос, то це тільки тому, що його віра в Бога не гасне, а як семикратно перелите золото, сіє все новими й новими мучениками і священомучениками з числа переслідуваних, катованих і розстрілюваних безбожними поневолювачами.

В кожну добу нашої минулої понадтисячолітньої історії були вияви великої віри в стражданнях і переслідуваннях. Ті, що споглядали на ці терпіння й ісповідництва, перебирали від замучених незгаслий смолоскип віри й боротьби за виживання народу і за краще майбутнє народу-великомученика.

Зібравшися сьогодні на вшанування всіх жертв особливо жорстокої доби в історії нашого народу — тобто т. зв. робітничо-селянської влади, а насправді найжорстокішого азіятського совєтського режиму — ми згадуємо в наших молитвах і петиціях „і мертвих і живих, і ненароджених".

Ми згадуємо мільйонові жертви трьох голодів 1922, 1933, 1947 років, жертви т. зв. клясової боротьби за рецептами Маркса — Енґельса — Леніна, виконаної нелюдом Сталіном над нашим селянством, під час розкуркулювань і заслань. Ми згадуємо загинулих в арктичних холодах далекої Півночі, в тундрах і тайгах Сибіру, у вічній мерзлоті Колими, безводних гарячих пісках Казахстану.

Ми не можемо забути знищення трудової інтеліґенції в процесах Спілки Визволення України й Спілки Української Молоді, масового розстрілу українських письменників 1934 року. Ми не можемо не пом'янути ще не канонізованих Церквою мучеників і священомучеників, криваво знищених Української Автокефальної і Української Католицької Церков.

Ми сьогодні згадуємо не тільки мільйони поляглих у Другу світову війну уніформованих вояків реґулярних армій, а й загинулих у героїчних боях або концентраційних таборах вояків Української Повстанської Армії та звичайних селян, кинених з наказу „смершу" на розміновування замінованих полів і на форсування переправ через Дніпро й інші ріки — без зброї, без уніформи на певну загибель, про що ми чомусь ніколи не згадуємо. Ми пам'ятаємо й мільйони полонених — жертв жорстокого антигуманного совєтського режиму, який відмовився підписати Женевську конвенцію про опіку над полоненими і цим видав їх на знущання, на голод, холод і смерть від руки брунатних окупантів.

Отже вшановуємо „мертвих і живих". А чому ще й ненароджених земляків наших — жертв совєтського режиму? Тому що, поперше, розриваючи насильно подружжя арештами і засланнями чоловіків, совєтський режим не допускав до народження дітей у репресованих патріотів-борців, боячись народження нових Шевченків, Мазеп, Грушевських, Петлюр, Бандер. Оце ненароджені жертви режиму, а по чорнобильській трагедії до них приєдналися тисячі насильно абортованих з утроб українських матерів: ненароджених дітей, із страху перед появою на світ здеформованих радіяцією дітей-виродків.

Перейшовши до залі церкви св. Йосафата, присутні почули річеве впровадження в настрій вечора Зенона Василькевича. Д-р Юрій Розгін рецитував „Перший трен Чернишевського" Василя Стуса, в якому російський письменник пригадує своєму народові, що судьба не простить і не забуде крик передсмертний і сльози тяжкі невинно замучених на Соловках жертв. Поема надзвичайно вдало дібрана до настрою хвилі. Такою самою була друга поема Стуса „Сто років як сконала Січ", яку рецитував Зенон Чорній. Оба виконавці глибоко вникли в зміст і настрій поем. Б. Потапенко поділився з присутніми найновішими відомостями з Києва, які звучали сумно. Мґр Рома Дигдало, згадуючи Нюренберзький процес, з переконливою логікою вказувала на іронічну його сторінку, де більші злочинці судили менших злочинців, а самі до сьогодні уникнули кари.

Національним гимном закінчено цей вечір.

Володимир Баран

НА ПРЕСОВІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ в Братиславі міністер внутрішніх справ Чехо-Словаччини Ян Лаґос заявив, що він видав зарядження на підставі якого вся діяльність совєтського КҐБ припиняється і буде вважатися незаконною. Чехо-Словаччина не має наміру посилати своїх аґентів, ані до Совєтського Союзу, ані хочби до Москви і тому ми маємо моральне право припинити всю діяльність КҐБ, — заявив згаданий міністер. Федеральний уряд в Празі доручив міністрові закордонних справ, щоб він уневажнив попередні договори щодо діяльности КҐБ на території Чехо-Словаччини.

40-ліття школи українознавства в Асторії

В неділю 9-го вересня 1990 року сповнилося 40 років праці „Рідної Школи" при українській католицькій церкві Чесного Хреста в Асторії. Немає вже між живими організаторів школи, а головно о. В. Голика, ЧСВВ, нема довголітніх працівників школи — відійшли у вічність.

Управа і теперішній опікун школи о. Олександер Гавкалюк, ЧСВВ, плянували зорганізувати прийняття з цієї нагоди, але о. Олександер несподівано виїхав до Бразилії на довший час і плян не увінчався успіхом. В архіві школи є імена учнів, які закінчили 8 років навчання в школі і 2-3 роки дошкілля, але важко віднайти цих людей, бо деякі нині є поза Америкою, поза Ню Йорком і поза Асторією. Управа школи вирішила святочним приходом святого Миколая для цілої Асторії відзначити цей 40-річний ювілей. На спонзора ювілею попрошено церковний хор під мистецьким диріґуванням Андрія Стасіва. До хору належать співаки, які мають 50-річний досвід церковного хору, але під диріґуванням А. Стасіва співають 27-літнім його голосом. До хору належать дві молоді особи, які 10 років тому закінчили 8 кляс нашої школи, відтак гайскул, університет і сьогодні з дипломами прийшли до нашої української і церковної громади, а це інженер-архітект Теодор Боднар, голова Осередку СУМ-А в Асторії і дуже мила Женя Лоза, секретарка одного підприємства в Ню Йорку.

Десять років тому нашу школу закінчили 30 учнів. Маємо надію, що вони повернуть до нас, як прийде для них слушний час.

„Живий вертеп" приготовили учителі школи Віра Хоманчук Богданна Муринець, Христя Муринець і Ірина Крамарчук. Діти в історичних релігійних строях на удекорованій сцені виглядали святочно, хор чудово співав різдвяні коляди. Святого Миколая дуже добре „відслужив" учень нашої школи інженер-електрик Ярослав Доляк. Передаючи подарунки, благословив дітей і сердечно привітав батьків.

Школа в Асторії зареєстрована у Шкільній Раді, яка має програму навчання україномовних шкіл в Америці, а сьогодні має зв'язок з Україною і з українцями по цілім еміґраційнім світі. Головою Шкільної Ради є д-р Євген Федоренко, а заступником голови д-р Ігор Гурин.

Треба подякувати паням з Об'єднання Жінок ОЧСУ Відділу в Асторії, голові Стефанії Рудик і фінансовій референтці Анні Піх за приготування смачної теплої „гостини" для всіх дітей нашої Асторії.

Не можна поминути дуже важливої справи, а саме: фінансової допомоги Рідній Школі від Братства св. Миколая 5-го Відділу Українського Народного Союзу в Асторії. Згідно з архівними матеріялами, вже 17-го серпня 1926 року засновано Українську Народну Школу з ініціятиви Братства св. Миколая. Ініціяторами були голова Євстахій Кривець, секретар Антін Климишин та інші. Не буду передавати всіх архівних даних, бо це багато, зазначу тільки, що дочка А. Климишина Меріон, старшого віку особа, сьогодні ще працює у Братстві на пості секретаря, говорить по-українськи, співає від молодих років у хорі. Першим учителем був Евстахій Онуфрик. В школі навчалося 29-59 дітей. В 1929 році зорганізовано при школі курс українських національних танців, які провадив безплатно маестро Авраменко. Як бачимо, Є. Кривець, А. Климишин, Авраменко й інші знали добре, що рідна українська школа, мова, історія, мистецтво — це дорога до рідного краю наступних поколінь.

Екзекутива УНС допомагала у той час школам інструкціями, фінансами. В 1950 році парох церкви Чесного Хреста В. Голик, ЧСВВ, перебрав школу під опіку парохії. Упродовж 40 років школа була і є при парохії. Братство св. Миколая 5-ий Відд. УНС не переставали фінансовими дотаціями допомагати парохії продовжувати працю в школі. В 1968 році треба було дещо відновити в середині церковний будинок, де приміщується школа. Братство св. Миколая передало чек на 1,000 долярів на цю ціль. Покійний парох о. В. Андрейчук, ЧСВВ, не мав слів подяки за цей королівський дар. За всі пожертви які слідували управа школи і парохія сердечно дякують сьогодні! Це допомога школі й церкві. Цього року, 8-го грудня, я була на річних зборах Братства св. Миколая і при звітуванні членів Управи почула признані грошеві допомоги школі й іншим організаціям, а також воєнним інвалідам! Я була зворушена до глибини душі! Це дуже велике признання для Братства св. Миколая за таку благородну акцію. Як мене інформує управа цю пожертву Братство передає інвалідам упродовж минулих багатьох років. Як бачу з архіву, Братство св. Миколая повинно відсвяткувати 75-річний ювілей, бо зорганізувалися ще 1915 року. На руки довголітнього голови ред. В. Левенця, управі і всьому членству, сердечна подяка від всіх, хто колинебудь одержав фінансову і моральну підтримку від Братства св. Миколая. В кінці цього звідомлення треба подякувати отцям, Олександрові й Орестові, і учителям, які працюють активно з почуттям обов'язку і всім, хто причинився до відзначення ювілею Б-ва св. Миколая — 5-го Відділу УНС.

Марія Нестерчук

Учителі „Рідної Школи" в Асторії (зліва): мґр Віра Хоманчук, Богданна Муринець, Роман Волчук, Марія Нестерчук, Христина Муринець, Ірина Крамарчук.

Хор церкви Чесного Хреста в Асторії. Перший зліва — диригент Андрій Стасів.

„Живий вертеп" учнів „Рідної Школи" в Асторії.

Світлила Лариса Сонна.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 4.

В. Висоцький, Монтреаль	50.00
П. Кирилюк, Ст. Катеринс	40.00
А. Коваленко, Сиракюз	40.00
І. Барицький, Вестон	25.00
Н. Мандрусяк, Флоргем Парк	25.00
д-р Б. Масик, Силванія	25.00
д-р С. Тимків, Селисбирі	25.00
Й. Подобінський, Джерзі Ситі	20.00
М. Бах, Ню Йорк	15.00
М. Войтович, Медисон	15.00
Е. Волощук, Торонто	15.00
Д. Клюфас, Бриджпорт	15.00
В. Никифорук, Джексон Гайтс	15.00
В. Сєрант, Асторія	15.00
А. Слота, Чикаґо	15.00
Б. Целевич, Орленд Прк	15.00
Ю. Біндас, Семінол	10.00
В. Босий, Голидей	10.00
Л. Брикович, Монтреаль	10.00
К. Бурбельо, Гетфілд	10.00
О. Венгерчук Бойтон Біч	10.00
П. Вітоль, Лондон	10.00
Л. Григорчук, Ґрос Пойнт	10.00
С. Ґлют, Кліфтон	10.00
І. Деркач, Палос Парк	10.00
Р. Дражньовський, Мінон	10.00
М. Душник, Бруклин	10.00
М. Еліїв, Ню Йорк	10.00
П. Іваш, Маямі	10.00
Л. Караман, Ленсдейл	10.00
д-р Т. Крупа, Мориставн	10.00
А. Маринюк, Бей Гарбор Айлендс	10.00
С. Никорчук, Питсфілд	10.00
С. Підперигора, Філядельфія	10.00
О. Плешкевич, Парк Ридж	10.00
А. Політило, Шорт Гилс	10.00
К. Ситко, Торонто	10.00
Ю. Сметана, Рочестер	10.00
І. Сось, Силвер Спрінґ	10.00
монсеньйор Д. Характерник, Вінніпеґ	10.00
Г. Чорна, Форт Лі	10.00
Т. Шляпак, Ст. Пітерсбурґ	10.00
С. Щеплоцький, Гейзелвуд	10.00
д-р А. Мацюрак, Елмвуд Парк	7.00
М. Мірчук, Лівінґстон	5.12
Л. Артимишин, Вудсайд	5.00
І. Боярська, Неровзбурґ	5.00
Й. Васильків, Кліфтон	5.00
І. Війтик, Феніксвил	5.00
Й. Волчастий, Філядельфія	5.00
Ю. Воронецький, Чикаґо	5.00
П. Гарайда, Ню Йорк	5.00
Е. Глуховецький, Монтреаль	5.00
М. Голян, Чикаґо	5.00
І. Ґавур, Кент	5.00
В. Данець, Нюарк	5.00
І. Деркач, Калумет Ситі	5.00
А. Дорошенко, Чикаґо	5.00
А. Заброський, Бервин	5.00
О. Іваночко, Бруклин	5.00
О. Іванюк, Парма	5.00
К. Кедровський, Ред Бенк	5.00
В. Кендус, Ню Йорк	5.00
М. Колій, Рочестер	5.00
М. Королишин, Фенікс	5.00
Е. Косіковський, Віндзор	5.00
Б. Котис, Кендел Парк	5.00
Б. Кунько, Норт Ройолтон	5.00
М. Кушнір, Парма	5.00
М. Лижик, Перт Амбой	5.00
М. Луців, Ричмонд	5.00
А. Любинська, Кергонксон	5.00
В. Марко, Мавнт Елберт	5.00
П. Медик, Н. Галедон	5.00
В. Мельник, Воррен	5.00
Я. Оберишин, Джемейка	5.00
Я. Опирюк, Кінґстон	5.00
Т. Орловська, Норвел	5.00
І. Островка, Юніон	5.00
М. Палій, Джексон Гайтс	5.00
М. Рачкієвич, Дейтон Біч	5.00
О. Ромас, Ла Саль, Квібек	5.00
Д. Самотулка, Сомервил	5.00
О. Самотулка, Гемилтон	5.00
Ю. Свищук, Ст. Луїс	5.00
С. Склярчук, Мисисавґа	5.00
Б. Сосницький, Ел Каджон	5.00
Я. Степанків, Стемфорд	5.00
А. Тилка, Ню Бритен	5.00
Д. Шолдра, Нюарк	5.00
Д. Шпак, Кергонксон	5.00
В. Шпирка, Вест Орендж	5.00
Б. Козак, Ветерсфілд	3.00
І. Журак, Вудгейвен	2.00
Я. Маленчук, Сиракюз	2.00
М. Процюк, Ленґгорн	2.00
В. Ремптер, Тамс Ривер	2.00
І. Чайка, Філядельфія	2.00
Г. Штупка, Байон	2.00
С. Омелянчук, Філядельфія	1.00